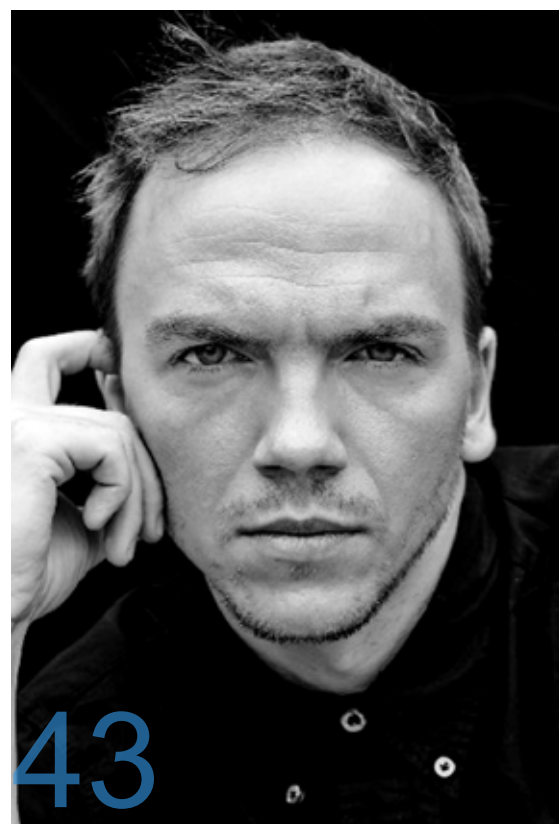

W numerze

2015 NO. 3 总第12期 BURSZTYN 2015 No. 3

- 3 让历史警示未来 波兰应努力推进友谊与合作
Historia jest ostrzeżeniem dla przyszłości
- 17 2015北外欧盟语言文化节在京开幕
Ceremonia otwarcia Ogrodu Przyjaźni UE-Chiny
- 37 Pierwsze koncerty Justyny Steczkowskiej w Chinach
- 43 Film „Miasto 44” wzrusza i Chińczyków, i Polaków
– Wywiad z reżyserem Janem Komasa

二战启示录 Lekcja historii

- 3 让历史警示未来波兰应努力推进友谊与合作
Historia jest ostrzeżeniem dla przyszłości
- 6 静止的城市——纪念华沙起义
Miasto bohater – ku czci pamięci Powstania Warszawskiego
- 9 波兰“熊大兵”——沃伊泰克
Wojtek – niedźwiedź, który poszedł na wojnę
- 11 与二战有关的经典影片
Klasyczne filmy o II wojnie światowej

新闻资讯 Wydarzenia

- 17 2015北外欧盟语言文化节在京开幕
Ceremonia otwarcia Ogrodu Przyjaźni UE-Chiny
- 19 全球环境中的波兰当代艺术展亮相中国美术馆
Wystawa polskiej sztuki współczesnej *Stany życia* została otwarta w Pekinie
- 21 每一个梦想都值得尊重
Pierwszy Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina dla dzieci i młodzieży w Pekinie
- 22 Ogólnopolski konkurs „Most do języka chińskiego”
2015 “汉语桥”中文比赛波兰赛区预选赛成功举办
- 24 《波兰当代电影》新书首发式在京举行
Chińskie wydanie *Polish Cinema Now*
- 25 15名中国选手将参加肖邦钢琴比赛
波兰老龄化趋势加剧

经济资讯 Wokół biznesu

- 28 中东欧国家关注“一带一路”希望推动中国 — 中东欧地区务实合作
Koncepcja *Jeden pas i jeden szlak* przyciąga uwagę krajów Europy Środkowo-Wschodniej

- 32 Pomyślna inwestycja
Chińskiej Korporacji SANHUAN w Polsce
三环集团进入欧洲之道——立足长远真正将企业做强

- 35 最时尚 Modne rzeczy

文化生活 Kultura i społeczeństwo

- 37 Pierwsze koncerty Justyny Steczkowskiej w Chinach
- 39 Rock and roll łączy i ułatwia komunikację
– Zespół ROAN z nową płytą Journey w Chinach
- 41 Krzysztof Zanussi – „Szukałem kontaktu z ludźmi, znalazłem go dzięki kinu”
- 43 Film „Miasto 44” wzrusza i Chińczyków, i Polaków
– Wywiad z reżyserem Janem Komasą
- 46 中国少数民族——彝族的传统
Tradycje mniejszości etnicznej Yi
- 49 爱的居所——访达孜县金叶敬老院
„Jinye” – dom opieki społecznej w Dazi w Tybecie

旅游 Podróże

- 52 马祖里——湖泊的王国 帆船帆板爱好者的天堂
- 54 拉萨街景一瞥
Lhasa: miasto wyjątkowego uroku i kolorytu
- 55 Piękny krajobraz Mongolii Wewnętrznej
驰骋草原沙漠感受塞外风情

美食 Kuchnie

- 57 Ryba na parze
- 58 别具特色的波兰美食

让历史警示未来 波兰应努力推进友谊与合作

本刊记者 汤黎 发自波兰

波兰是第二次世界大战打响第一枪的地方，当时德国纳粹使用大量的坦克和轰炸机“闪电般”地突袭并占领了波兰。二战期间，在波兰爆发了抗击德国法西斯的华沙起义，经过 63 天力量悬殊的激战，18000 多名起义军将士牺牲，20 多万平民死亡，华沙几乎被夷为平地。二战期间，纳粹德国在波兰修建了被称为“死亡工厂”的奥斯维辛—比克瑙纳粹灭绝营，110 多万人在集中营被杀害，惨绝人寰的奥斯威辛大屠杀成为二战历史上最大的惨案之一。如今，二战已经结束 70 年，如何让后人铭记那段残酷的历史，面向未来？波兰人面对德国和俄罗斯两大强邻，如何超越历史悲情主义，不让历史再重演，珍视今天来之不易的和平？

二战在波兰人的记忆中，有太多痛苦的回忆，600 多万波兰人在二战中丧生，其中包括 320 万犹太裔波兰人。为了揭示德国法西斯的罪恶的行径，不让大屠杀惨剧再次重演，让后人记住这段历史，每年有大约 150 万来自世界各地的各界人士到奥斯威辛集中营遗址参观，凭吊那些被德国纳粹分子迫害致死的无辜者。

二战过去 70 年了，集中营的幸存者大多年事已高，作为那个年代的见证人，他们希望在有生之年向世人，特别是年轻人讲述那段悲惨的遭遇，让他们记住这段残酷的历

史，不让悲剧再次上演。集中营大屠杀的幸存者博格旦当年被带到集中营时只有 12 岁。虽然已经过去了 70 年，但那段遭遇他一辈子都不会忘记。他再次来到集中营，就是为了告诉包括年轻人在内的所有人这段不堪回首的悲惨经历。他说：“对那段历史的记忆必须保持下去，只要我活着，就要讲述，因为现在活在世上的历史见证人越来越少了。”

奥斯威辛博物馆已不单纯是传统意义上的博物馆，它是大屠杀的象征，是战争的象征，人们应该了解这段悲惨的历史，进行反思，遏制法西斯主义抬头，预防和反对种族主义，让大屠杀的悲剧永远不再重现。奥斯威辛集中营博物馆新闻办公室主任巴尔特泽尔对记者说：“来到（集中营）这个地方参观是了解奥斯威辛历史最好的课堂。从这里传递出一个信息，即不宽容、反犹太主义和种族仇恨可能会导致战争的发生。重要的是让更多年轻人，甚至是那些来自世界遥远国家的人来到这里，了解这段历史。”

对于二战的反思，波兰国际安全问题专家、波中友协秘书长奥莱豪夫斯基博士引用康德在《论永久和平》所提出的国际间如何保持和平的哲学观进行阐述，当建立一个联盟，各国之间不是争斗而是合作关系时才能维持世界和平。欧盟的成立或许是康德思想在某种意义上的现实尝试。

也可以说，是二战痛苦和鲜血的产物。毫无疑问，二次世界大战是非常悲剧性的事件。日本人和德国纳粹犯下了一系列令人发指的罪行。但在某种意义上，人们也许从中学到了一些东西。首先，二战的成果是成立了联合国，而且联合国这个组织对保持世界和平是有相当贡献的。其次，对欧洲来说，二战的成果是成立了欧盟，因为二战给欧洲的统一注入了强心剂。

奥莱豪夫斯基在接受记者采访时表示，波兰一位政治家曾说过，在德国和俄罗斯之间没有弱国的位置。面对德国和俄罗斯两大强邻，波兰应该努力加强本国在经济、文化和军事等方面的实力，并能够对周边国家和地区产生一定的影响力。波兰应该在德国和俄罗斯两国中寻求友谊和

合作，避免敌意和争斗，应努力在欧洲创造经济和文化发展的和平环境。奥莱豪夫斯基还谈到：“德国承认希特勒纳粹在二战时对欧洲国家所犯下的罪行，这是积极的信号，使得建立和平成为可能，但是日本到现在都不肯承认自己的过错，这无疑给中日关系的发展带来障碍。为了建立和平美好的未来，有时需要勇于承认错误。”

奥莱豪夫斯基还指出，要维护和平，对年轻一代的教育非常重要。要让年轻人懂得，不是靠武力才能解决问题，否则将会造成更大的悲剧。正如奥莱豪夫斯基所说，“痛苦的历史教训不容忘记，我们应该让历史警示未来，不让更大的惨剧发生，我们更应该致力于和平，谴责暴力行为，避免国际冲突，不让历史重演。”

Historia jest ostrzeżeniem dla przyszłości

1 września 1939 r. hitlerowskie Niemcy napadły na Polskę. To zapoczątkowało II wojnę światową. W tym starciu Polacy mieli niewielkie szanse, biorąc pod uwagę znacznie większe przeważające siły wroga – tak pod względem liczebności, jak i uzbrojenia. Niemiecka armia, wspierana przez czołgi i bombowce, w krótkim czasie zajęła polską ziemię. Pod koniec pięcioletniej okupacji, w sierpniu 1944 r., w Polsce wybuchło powstanie warszawskie. Polacy stanęli do otwartej walki z faszystowskim najeźdźcą. Trwała ona 63 dni. W boju poległo ponad 18 tys. powstańców, Niemcy wymordowali przeszło 200 tys. cywilów i zamienili Warszawę, niegdyś piękne miasto znane jako „Paryż Północy”, w ruinę.

Na terenie okupowanej Polski niemieccy naziści

założyli obóz koncentracyjny Auschwitz-Birkenau, zwany „fabryką śmierci”. Zamordowali w nim 1 mln 100 tys. osób, dopuszczając się jednego z największych aktów ludobójstwa.

II wojna światowa zakończyła się 70 lat temu. Jak sprawić, by ludzie nie zapomnieli tej strasznej historii i wynieśli z niej naukę? Jak Polacy powinni się zachować w obliczu dwóch potężnych sąsiadów – Niemiec i Rosji?

Polacy mają wiele bolesnych wspomnień z II wojny światowej. Zabrała ona ponad 6 milionów Polaków, w tym 3 miliony 200 tys. pochodzenia żydowskiego. Aby zdemaskować zbrodnie niemieckiego faszystowskiego i nie dopuścić do powtórzenia się tej strasznej historii, a przy tym ocalić ją od zapomnienia, co roku półtora miliona ludzi przyjeżdża do

obożu Auschwitz-Birkenau i składa hołd niewinnym ofiarom niemieckiego nazizmu.

Minęło już 70 lat. Ci, którym udało się przeżyć obóz zagłady są dziś w podeszłym wieku. Jako świadkowie tamtych czasów, pragną jeszcze za swego życia opowiedzieć młodszemu pokoleniu o swych bolesnych, traumatycznych doświadczeniach. Dać świadectwo prawdzie, by młodzi przekazywali ją dalej, swym dzieciom i wnukom, aby podobna tragedia nigdy się nie powtórzyła.

Bogdan Bartnikowski trafił do obozu, kiedy miał 12 lat. Po 70 latach jego wspomnienia są nadal żywe. Życia w „fabryce śmierci” nie da się zapomnieć. Wrócił tu, powodowany wewnętrznym imperatywem, że musi o tym wszystkim opowiedzieć: o nieludzkich realiach panujących w obozie, o głodzie, strachu, o zagładzie. „Pamięć o tamtych dniach musi trwać, a my jesteśmy coraz mniej licznymi świadkami tamtych wydarzeń”.

Muzeum Auschwitz-Birkenau nie jest zwykłym muzeum, to dowód i przypomnienie o zbrodni ludobójstwa i wojnie. Jest po to, by skłonić ludzi do refleksji i pobudzić do powstrzymywania wszelkich symptomów faszyzmu oraz sprzeciwu wobec rasizmu. Jest po to, by przypominać i przestrzegać.

Dyrektor biura prasowego muzeum, Bartosz Bartyzel w rozmowie z naszym dziennikarzem powiedział: „Pobyt, zobaczenie, poznanie tego miejsca to swoista lekcja Auschwitz. Przesłanie, które płynie z tego miejsca, to przesłanie, do czego może prowadzić nietolerancja, antysemityzm, nienawiść rasowa, do czego może prowadzić wojna. Ważne, żeby to przesłanie z tego miejsca ciągle płynęło, żeby młodzi ludzie, którzy tu przyjeżdżają z całego świata, czasem z bardzo odległych zakątków, z tym przesłaniem stąd wyjeżdżali”.

Specjalista ds. bezpieczeństwa międzynarodowego, sekretarz generalny Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Chińskiej, dr Adam Olechowski przytoczył myśl Kanta dotyczącą idei „wieczystego pokoju” mówiąc o integralnym państwie, związku narodów, w którego skład wchodziłyby inne kraje, jako jedynym sposobie „wyjścia ze stanu bezprawia, zawierającego wojnę”. Powstanie Unii Europejskiej może być, w pewnym sensie, realizacją idei Kanta. Można również powiedzieć, że UE wyrosła z bólu i krwi II wojny światowej. Dr Olechowski zauważył przy tym: „II wojna światowa była niewątpliwie bardzo tragicznym wydarzeniem. Zarówno

Niemcy, jak i Japończycy popełnili szereg niewyobrażalnych do tej pory zbrodni. Jednak w pewnym sensie nauczyła ona czegoś ludzi. Przede wszystkim jej owocem jest powstanie Organizacji Narodów Zjednoczonych, która ma ogromne zasługi dla zachowania pokoju światowego. Kolejnym efektem II wojny światowej w Europie było powstanie Unii Europejskiej, bo wojna ta dała pewien impuls do zjednoczenia Europy”.

Jeśli chodzi o pozycję Polski, dr Olechowski zaznaczył, że między Niemcami i Rosją nie ma miejsca dla słabego kraju. W obliczu dwóch tak potężnych sąsiadów, Polska powinna wzmacniać swoją gospodarkę, kulturę oraz obronność, nawiązywać odpowiednie sojusze, nabierać zdolności do wywierania wpływu na sąsiednie rejony i kraje. Polska powinna dążyć do rozwijania przyjaźni i współpracy z Niemcami i Rosją, zapobiegać rodzeniu się nienawiści i powstawaniu ognisk zapalnych, starać się tworzyć środowisko sprzyjające pokojowemu rozwojowi gospodarki i kultury w Europie.

Mówiąc o budowaniu przyszłości na wojennych gruzach, Adam Olechowski podkreślił: „W Niemczech panuje silna tendencja do pokuty za popełnione zbrodnie, przyznania się do winy i próby jej odkupienia wobec narodów Europy, które zostały tak ciężko doświadczone przez zbrodniczy reżim hitlerowski. Jest to pozytywnym sygnałem, że jest możliwość budowania pokoju. To, że Japonia do tej pory nie chce przyznać się do winy, z pewnością stanowi barierę w rozwoju chińsko-japońskich stosunków. Aby budować przyszłe pokojowe społeczeństwo, należy czasami uderzyć się w pierś i przyznać do swoich win”.

Chcąc zachować pokój, bardzo ważne jest wychowanie młodego pokolenia. Należy dać młodzieży do zrozumienia, że siłą nie da się rozwiązać problemu, można w ten sposób doprowadzić jedynie do jeszcze większej tragedii.

„Bolesnych lekcji historii nie wolno zapominać. One powinny być przypomnieniem i ostrzeżeniem, aby podobne czy większe tragedie nigdy się nie wydarzyły. Tym bardziej powinniśmy starać się wykształcić takie postawy jak dążenie do pokoju, potępienie przemocy, zbrodni i unikanie jej w stosunkach międzynarodowych”, dodał na zakończenie dr Olechowski. (tekst: Tang Li, tł.: Kong Shipping)

静止的城市

——纪念华沙起义

华沙起义是第二次世界大战中最为壮烈的起义之一。1944年8月1日，华沙市民拿起简陋的武器，同装备精良的纳粹德军展开殊死搏斗。虽然起义最终失败，但是这次起义在二战历史上写下了浓重的一笔。如今，距离华沙起义已经过去了70多年，但人们依然记得当年为国家自由奉献生命的起义勇士，并用不同的方式纪念着他们。

每到8月1日下午5点，防空警报便会在华沙的上空响起。街头的车辆和行人伫立不动，汽笛长鸣，整个城市仿佛静止一般。华沙人以这种方式来纪念华沙起义，缅怀那些为国家自由而捐躯的民族英雄。

1944年8月1日，华沙市民为争取独立、反抗法西斯德国的占领于当天下午五点统一发动武装起义。由于与当时占领华沙的纳粹军队相比力量悬殊又缺乏接应，起义在持续了63天后，最终以失败结束。据统计，18000多名起义军将士在战斗中牺牲，此外还有15到20万平民在华沙起义中被杀害。

对于70多年前的那场起义其惨烈程度，在华沙起义博物馆工作的历史学家涅杰拉博士说，如果了解1937年的南京大屠杀，那么就会容易理解二战中华沙经历的历史。在南京大屠杀当中，每天日本侵略者都会屠杀成千上万人，这完全是种族屠杀。而在华沙，在华沙起义期间以及起义失败之后，德国纳粹在两个多月当中杀害了20多万人。

70多年过去了，如今对于华沙起义存在着不同的说法和争议。多数人感慨于起义者的精神，但有人说那是无谓的牺牲。华沙起义参加者之一提拉伊斯基认为，距离华沙起义已经过去了70年，从一个有时间距离感的角度看待当年的起义，的确存在一些超然的观点。也就是说，有人认为当年发动起义是没有经过慎重考虑的，当时的牺牲是没有必要的。但是，那是战争啊。没有人知道结果，没人知道谁会牺牲，而谁又能活下来。

波兰总统科莫罗夫斯基在接见当年参加过华沙起义的老兵时曾经说过，今天人们无法左右当年政治家和军队指挥官所做出的决定以及那次起义的结果，但是人们可以影响的是如何对于那场起义做出全面和公正的评价，这是全体波兰人民共同的记忆。

其实，这不仅应当是波兰人民的记忆，也应当是全人类的记忆。而且，人们应当纪念的不仅是华沙起义的参加者，还应当纪念每一位在反法西斯战争中做出贡献的英雄，是他们用自己的生命换来了我们今天来之不易的和平。没错，记住历史，尤其记住被侵略和被压迫的历史，记住那些为民族独立、为祖国自由牺牲的英雄才能让我们在面对民族危亡时变得勇敢。对此涅杰拉博士认为，记住历史，纪念历史是非常重要的。一个民族只有记住那些历史事件，纪念历史，纪念那些烈士才能在未来保卫自己的家园。但如果有人忘记历史，觉得历史与自己无关，觉得在2015年的今天没有必要再去纪念华沙起义或者南京大屠杀的遇难者，那么他也将不会为了保卫祖国而战。而那些记住牺牲的烈士，为曾经的失败感到羞愧，在烈士的墓前献上鲜花和蜡烛的人们，在国家需要时才会奋起保卫祖国。

的确，正如涅杰拉所说，一个民族如果不记住历史，那么也将没有未来。每当华沙起义纪念日，当防空警报再度响起，都在提醒着人们要珍惜今天的和平，也要牢记历史。（文/韩新忠 图/林伟大）

Miasto bohater – ku czci pamięci Powstania Warszawskiego

Powstanie Warszawskie było jednym z najbardziej bohaterskich i tragicznych powstań podczas drugiej wojny światowej. 1 sierpnia 1944 roku mieszkańcy Warszawy podjęli nierówną walkę z lepiej uzbrojonymi nazistowskimi wojskami niemieckimi. Mimo że powstanie zakończyło się fiaskiem, głęboko wpisało się ono w historię drugiej wojny światowej. Choć minęło już ponad 70 lat, ludzie wciąż pamiętają tamte wydarzenia i oddają cześć ich bohaterom.

Co roku, 1 sierpnia o godzinie 17.00 w Warszawie rozlega się dźwięk syren alarmowych, pojazdy i przechodnie zatrzymują się na ulicach, siedzący wstają z miejsc. Całe miasto na chwilę zastyga w bezruchu. Warszawiaczy w ten sposób minutą ciszy upamiętniają kolejne rocznice wybuchu Powstania Warszawskiego i czczą pamięć powstańców.

Powstanie rozpoczęło się 1 sierpnia 1944 roku o godzinie 17.00 (godzinie „W”). Walki trwały 63 dni i zakończyły się klęską Polaków spowodowaną słabym uzbrojeniem, znacznie mniejszymi niż niemieckie siłami, ale także brakiem wsparcia z zewnątrz. W walkach z hitlerowskim okupantem zginęło ponad 18 tys. powstańców. Niemcy zamordowali 150–200 tys. cywilów, mieszkańców Warszawy.

Dr Szymon Niedziela z Muzeum Powstania Warszawskiego powiedział, że kto rozumie masaker w chińskim mieście Nankin w 1937 roku, może łatwo zrozumieć historię Warszawy podczas II drugiej wojny światowej. Podczas masakry w Nankinie japońscy agresorzy mordowali dziennie dziesiątki tysięcy Chińczyków, była to masakra rasowa. W ciągu 2 miesięcy Powstania Warszawskiego i po jego klęsce Niemcy zabili ponad 200 tys. Polaków.

Od tamtych wydarzeń minęło już przeszło 70 lat. Ich wspomnienie jest jednak nadal żywe. Dziś pojawiają się różne poglądy na temat Powstania, jego sensu i znaczenia.

Większość wzsusza odwaga i ofiarność powstańców, inni uważają je za poświęcenie bezcelowe. Eugeniusz Tyrajski, uczestnik Powstania Warszawskiego odrzuca stawiane z perspektywy czasu tezy, jakoby odbyło się ono bez rzetelnego przygotowania, a poświęcenie życia i miasta było niepotrzebne. Zwraca uwagę na to, że to była wojna. Nikt nie wiedział, jak się skończy, nikt nie wiedział kto straci życie.

Podczas uroczystego przyjęcia dla weteranów Powstania Warszawskiego prezydent Polski Bronisław Komorowski powiedział: „Nie mamy dzisiaj wpływu na wydarzenia sprzed lat, nie mamy wpływu na ówczesnych polityków, na decyzje dowódców, przywódców Polskiego Państwa Podziemnego i polskiej armii podziemnej, ale mamy wpływ na budowanie rzetelnej i sprawiedliwej wiedzy o powstaniu”.

I nie chodzi tylko o pamięć narodu polskiego, lecz o pamięć całej ludzkości. Czcząc pamięć warszawskich powstańców, ludzie składają hołd wszystkim bohaterom, którzy złożyli swe życie w walce z faszyzmem. To dzięki nim możemy dzisiaj cieszyć się pokojem.

Pamięć o historii, szczególnie historii cierpienia, agresji i ucisku, pamięć o bohaterach poległych w walce o niepodległość i wolność ojczyzny pozwalają nam ustrzec się i zapobiegać niebezpieczeństwu jej powtórzenia. Dr Szymon Niedziela zauważył, że upamiętnianie historii jest bardzo ważne. Narodowi pamięć o przeszłości, bohaterach i ich ofierze potrzebne są, by bronić ojczyzny w przyszłości. Kto zaś zapomina o swej historii, ten nie będzie w przyszłości walczył o ojczyznę.

Jest tak, jak powiedział Szymon Niedziela: „naród, który nie pamięta historii, nie ma przyszłości”. (tekst: Han Xinzhong, tł.: Kong Shiping, foto.: Lin Weida)

波兰 “熊大兵”—— 沃伊泰克

1942年，在伊朗城市哈马丹，几个来自波兰第二军团第22炮兵补给连的士兵用几个肉罐头从一个当地小男孩手里换来了一只熊。准确的说，是头叙利亚棕熊。波兰大兵们带着它从伊朗走过叙利亚，巴勒斯坦，埃及，还有意大利，并在英国退伍。这只经过硝烟洗礼的棕熊名叫沃伊泰克（Wojtek，可以理解为“笑对战争”）。

士兵们很喜欢这只小熊，它很快成为连队的一员和吉祥物，也是周围所有部队的开心果。沃伊泰克成长十分迅速，受到驻地官兵和附近民众的喜爱，但他惊人的食量也给驻地官兵带来了不小的负担。他们用所能找到的各种千奇百怪的东西喂这只可爱的小熊：蜂蜜，糖浆，水果，果酱。

平日里，沃伊泰克也和其他士兵一样，在营区进行一些工作，例如守卫营区、搬运物资等。沃伊泰克非常依赖人，很喜欢和士兵一起摔跤。后来沃伊泰克和22炮兵补给连一同移防至伊拉克，后经由叙利亚、巴勒斯坦，最终到达埃及。1944年初，连队接到命令需要乘船前往意大利，并将整个连队编入意大利军队。最初，沃伊泰克被禁止登上开往意大利的船——检查的士兵说它不是一名战士。为了让它能够顺利随军去意大利，大家让这只小熊入伍，它被批准成为22炮兵补给连的正式成员，军衔、军饷一应俱全。与其他士兵的不同之处在于，沃伊泰克的军饷是双倍的食物供给。

沃伊泰克和整个22连的士兵一同在战场上工作，负

责搬运沉重的弹药和物资，他通过这种方式帮助那些照顾他的士兵。他甚至还参加了卡西诺战役。在战场上，沃伊泰克从来没有摔落过任何搬运物资，也没有被枪炮、爆炸声惊吓而显得惶惶不安，一位士兵在纸上剪出了一幅沃伊泰克搬运炮弹的剪影，后来指挥总部特别嘉许，将这张图片更改为22连的徽章，并且更名为第22运输连。所有人都爱沃伊泰克，所有人都为他而骄傲！

1945年，随着战争结束，22连移防苏格兰格拉斯哥。那时整个苏格兰都已经知道了沃伊泰克，所有人都想亲眼看看他，每一个人都想拍张他的照片。后来BBC也报道了沃伊泰克的事迹，整个英国都在传说这位“熊大兵”的故事。

退伍后的沃伊泰克没有找到合适的安身之所，不得已被安置在爱丁堡动物园，成为那里的荣誉居民。他的到来为动物园吸引了大批游客前往参观，战友们也会不时去看望他。感情深厚的昔日战友常常不顾管理员的反对和众人的惊诧，跳进兽栏里和沃伊泰克玩起摔跤的游戏。在游戏结束后，这些老战友们则会与他喝上一两瓶啤酒。

随着时间的流逝，来看望“熊大兵”的战友也越来越少了。他逐渐变得安静而孤僻，只有在听到波兰语的时候才会高兴起来。1963年12月，沃伊泰克离开了这个世界，英国的多家媒体报道了他的死讯。“熊大兵”留在这个世界上的是无尽的传奇和回忆。（编辑/瞿鹏杰）

Wojtek – niedźwiedź, który poszedł na wojnę

Wojtek – syryjski niedźwiedź brunatny adoptowany przez żołnierzy 22 Kompanii Zaopatrywania Artylerii w 2 Korpusie Polskim dowodzonym przez gen. Władysława Andersa. Z jednostką tą przeszedł cały szlak bojowy od Iranu przez Irak, Syrię, Palestynę, Egipt do Włoch (gdzie wziął udział w bitwie o Monte Cassino), a po demobilizacji do Wielkiej Brytanii. Służył w stopniu kaprała.

Wojtek urodził się w 1941 w pobliżu Hamadan w Persji (dzis. Iran). Matkę niedźwiadka zastrzelili myśliwi. Samotnego i bezbronnego, w jaskini, znalazł perski chłopiec i zaopiekował się nim. 8 kwietnia 1942 roku niedźwiedziątko odkupili od chłopca żołnierze Armii Andersa. Troskliwie się nim zajęli. Po pierwszym posiłku – rozcieńczonym mleku skondensowanym wypitym jednym duszkiem z butelki po wódce z prowizorycznym smoczkiem ze skręconych szmat – miś ufnie wtulił się w ramiona jednego ze swoich nowych opiekunów i zasnął. Były to ramiona kaprała Prendysza. To on nadał niedźwiadkowi imię Wojtek.

Wojtek rósł bardzo szybko i stał się tak duży, że żołnierze nie byli już w stanie go wyżywić, dzieląc się z nim swoimi racjami żywności. Postanowiono oficjalnie wciągnąć go do ewidencji. Wojtek został szeregowym i zaczął otrzymywać regularne wyżywienie oraz żołąd (podwójne posiłki zamiast pieniędzy).

Był bardzo łagodny i ufny wobec ludzi, lubił się z nimi bawić, a przede wszystkim uprawiać zapasy z żołnierzami. Z czasem zaczął również pracować, tak jak inni żołnierze. Chodził na warty, pilnował obozu i sprzętu.

Na początku 1944 kompania dostała rozkaz udania się na pokładzie statku MS Batory do Włoch, gdzie Polacy mieli

dołączyć do kampanii włoskiej.

Pod Monte Cassino, podczas poprzedzającego polski szturm intensywnego ostrzału artyleryjskiego prowadzonego przez 22 Kompanię, Wojtek, widząc jak jego opiekunowie i towarzysze – żołnierze 22 Kompanii, w pośpiechu przenoszą na stanowiska ciężkie skrzynie z pociskami, sam postanowił pomóc. Tak, przez cały czas, w huku armat, nosił pociski i nie upuścił ani jednego!

Jeden z żołnierzy widząc Wojtkę noszącego skrzynie naszkicował na kartce papieru niedźwiedzia z pociskiem. Rysunek ten stał się symbolem 22 Kompanii. Wszyscy byli z niego bardzo dumni!

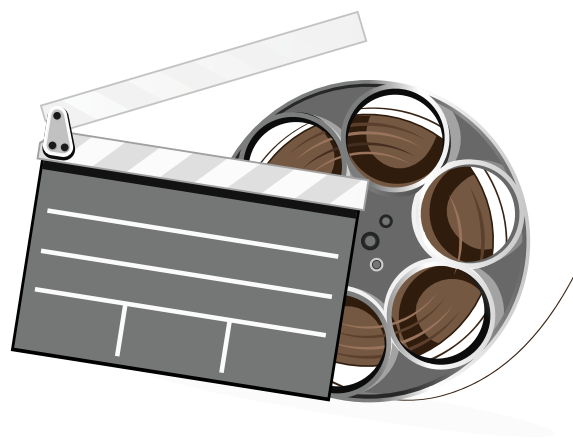
Wraz z końcem wojny w 1945 roku, 22 Kompania została przeniesiona do Glasgow w Szkocji. W jej szeregach i Wojtek. Szkocja czekała na niego. Było już tam o nim głośno. Każdy chciał zrobić sobie z nim zdjęcie, przeprowadzić wywiad. Przyjechało BBC, nakręcili program. Po jego emisji cała Wielka Brytania żyła opowieścią o bohaterskim niedźwiedziu.

Po demobilizacji Wojska Polskiego w Wielkiej Brytanii, z braku odpowiedniego lokum, Wojtek został przyjęty jako honorowy rezydent do edynburskiego ZOO. Odwiedzały go tam tłumy: dzieci, dorośli i oczywiście starzy koledzy z wojska. Ci ostatni, za nic sobie mając zakazy i protesty pracowników ZOO, wchodzili do Wojtka za ogrodzenie, by posilować się z nim w „zapasach”, a po zakończeniu „pojedyńku” wspólnie napić się po butelce, dwóch, piwa, którego to napoju Wojtek był wielkim amatorem.

Z czasem coraz mniej dawnych kompanów przychodziło do ZOO. Wojtkowi przybywało lat. Zmarkotniał, stał się osowiały. Ożywał się jedynie na dźwięk polskiej mowy. Zmarł w grudniu 1963. O jego śmierci głośno było w brytyjskich mediach.

(źródło: <http://www.niedzwiedzwojtek.pl/>)

与二战有关的经典影片

第二次世界大战，暨世界反法西斯战争发生于1939年9月1日—1945年9月2日，是世界反法西斯同盟国家与以德国、意大利、日本法西斯为首的轴心国进行的第二次全球规模的战争。

从欧洲到亚洲，从大西洋到太平洋，先后有61个国家和地区、20亿以上的人口被卷入战争，作战区域面积2200万平方千米。据不完全统计，战争中军民共伤亡9000余万人，4万多亿美元付诸流水。第二次世界大战

最后以美国、苏联、中国、英国、法国等国领导的世界人民战胜法西斯侵略者赢得世界和平与进步而告终。

第二次世界大战改变了很多人的命运，在人类历史长河中留下不可磨灭的印记。为了子孙后代不重蹈覆辙，为了更好地维护世界和平，几乎每一个二战参与国都拍摄了大量的影片来还原那场战争，以影像的方式进行自我反思。今年是世界反法西斯战争胜利70周年，让我们一起来回顾那些与二战有关的经典影片。

德国：

《从海底出击》（Das Boot）

导演：沃尔夫冈·彼德森

编剧：沃尔夫冈·彼德森 / Lothar G. Buchheim

主演：尤尔根·普洛斯诺 / 赫伯特·格勒内梅厄 / 拉尔夫·瑞克特

首映时间：1981

二次世界大战期间，德国发明了一艘出没无踪的U型深海潜水艇，在海战中无往不利。一次，这艘潜水艇奉命出击，执行对英国船队的袭击任务，当他们完成任务返航途中，却遭遇上前所未见的危机。潜在的重重危机随时威胁着舰艇上官兵的生命安全，这个貌似强大而冷冰冰的庞然大物完全不能自保，一切只能听天由命……

影片改编自战地记者布克海姆的

畅销自传，荣获1982年第54届奥斯卡金奖六项提名。

推荐理由：以全新角度看待战争的影片，令人深思。

美国：

《辛德勒的名单》（Schindler's List）

导演：史蒂文·斯皮尔伯格

编剧：托马斯·肯尼利 / 斯蒂文·泽里安

泽里安

主演：连姆·尼森 / 本·金斯利 / 拉尔夫·费因斯 / 卡罗琳·古多尔 / 乔纳森·萨加尔

首映时间：1993

1939年，波兰在纳粹德国的统治下，党卫军对犹太人进行了隔离统治。德国商人奥斯卡·辛德勒来到德国统治下的克拉科夫，开设了一间搪

瓷厂，生产军需用品。凭着出众的社交能力和大量的金钱，辛德勒和德军建立了良好的关系，他的工厂雇用犹太人工作，大发战争财。

1943年，克拉科夫的犹太人遭到了惨绝人寰的大屠杀，辛德勒目睹这一切，受到了极大的震撼，他贿赂军官，让自己的工厂成为集中营的附属劳役营，在那些疯狂屠杀的日子里，他的工厂也成为了犹太人的避难所。1944年，德国战败前夕，屠杀犹太人的行动越发疯狂，辛德勒向德军军官开出了1200人的名单，倾家荡产买下了这些犹太人的生命。

推荐理由：拯救一个人，就是拯救全世界。

《珍珠港》（Pearl Harbor）

导演：迈克尔·贝

编剧：兰道尔·华莱士

主演：本·阿弗莱克 / 乔什·哈奈特 / 凯特·贝金赛尔 / 小库珀·古丁 / 强·沃特

首映时间：2001

雷夫和丹尼是一对自小玩在一起

的好兄弟，两人对飞行都有很大的兴趣，曾一起学习过驾驶飞机。二战初期，两人又一起加入了美国空军部队。受训期间，雷夫与军中医院里的女护士伊弗琳坠入爱河。

为协助欧洲各国抵抗纳粹德国的侵略，美军决定派出精英部队前往欧洲大陆，雷夫自告奋勇前往参战，并将伊弗琳托付给丹尼照顾。不久，噩耗传来，雷夫的飞机在空战中不幸被德军击落，生还可能几乎为零。伊弗琳与丹尼在相互勉励的伤痛中，萌生爱情。令他们没想到的是，雷夫并没死去，当三人重聚首时，尴尬顿生。日军偷袭珍珠港一事帮他们解了围，雷夫与丹尼决定不做情敌做战友。

推荐理由：一场偷袭，一段情缘，究竟是战争凸显了感情，还是感情升华了战争？

中国：

《血战台儿庄》

导演：杨光远 / 翟俊杰

编剧：田军利 / 费林军

主演：邵宏来 / 初国梁 / 江化霖

首映时间：1986

1938年，日寇占领民国首府南京之后，计划由南北两面包抄津浦路

遇陇海路的枢纽——华东重镇徐州，以实现对华东的全面占领。国民党第五战区司令长官李宗仁临危受命，指挥保卫徐州、抵抗日寇。日寇入侵山东，陆军上将韩复榘畏战逃跑，将济南拱手让与日军，蒋介石整饬军纪将韩某枪决。为了增强作战实力，李宗仁将四处受排挤的川军将士纳入麾下，又力劝蒋介石恢复张自忠指挥权，构筑了强有力的抗日统一战线。与此同时，日寇矶谷师团南下临沂，屠杀当地百姓，张自忠为一雪前耻，率部奔赴临沂，与庞炳勋部死战日军，拉开了台儿庄大捷的序幕……

推荐理由：经典红色电影，增强民族自信心。

意大利：

《美丽人生》(La vita è bella)

导演：罗伯托·贝尼尼

编剧：文森佐·克拉米 / 罗伯托·贝尼尼

主演：罗伯托·贝尼尼 / 尼可莱塔·布拉斯基 / 乔治·坎塔里尼 / 朱斯蒂诺·杜拉诺 / 塞尔吉奥·比尼·布斯特里克

首映时间：1997

犹太青年圭多邂逅美丽的女教师多拉，他彬彬有礼的向多拉鞠躬：“早安！公主！”。历经诸多令人啼笑皆非的周折后，天遂人愿，两人幸福美满的生活在一起。

然而好景不长，法西斯政权下，圭多和儿子被强行送往犹太人集中营。多拉虽没有犹太血统，毅然同

行，与丈夫儿子分开关押在一个集中营里。聪明乐天的圭多哄骗儿子这只是一场游戏，奖品就是一辆大坦克，儿子快乐、天真的生活在纳粹的阴霾之中。尽管集中营的生活艰苦寂寞，圭多仍然带给他人很多快乐……

推荐理由：世界上最美丽的谎言，在孩子面前佯装嬉笑地走向死亡，一个父亲对孩子的承诺。

法国、德国、英国、波兰：

《钢琴家》(The Pianist)

导演：罗曼·波兰斯基

编剧：罗纳德·哈伍德

主演：艾德里安·布洛迪 / 托马斯·克莱舒曼 / 艾米丽雅·福克斯

首映时间：2002

史标曼是波兰一家电台的钢琴师。二战即将爆发之时，他们全家被迫被赶进华沙的犹太区。在战争的颠沛流离中，家人和亲戚最终被纳粹杀害，而标曼本人也受尽种种羞辱和折磨。后来，他侥幸得到一位朋友的帮助，暂时有了藏身之处。战争愈加猛烈，朋友不得不抛下他回老家寻得安全的住所养育儿女。此时史标曼恶病缠身，却还要在搜捕中逃亡。在废墟的阁楼上他遇见了一名德国军官，在军官的要求下他弹奏了钢琴曲。美妙的琴声令德国军官萌发了恻隐之心，他暗暗帮助标曼直到俄军对波兰的解放到来……

影片根据波兰钢琴家瓦拉迪斯罗·斯皮曼的自传体小说《死亡城市》改编。

推荐理由：无声的钢琴声里是少人对战争的愤怒。

苏联：

《士兵之歌》

(Баллада о солдате)

导演：格利高利·丘赫莱依

编剧：格利高利·丘赫莱依 / Valentin Yezhov

主演：弗拉迪米尔·伊瓦绍夫 / 詹娜·普罗科伦科 / 尼古拉·克留奇科夫

首映时间：1959

二战期间，19岁的通讯兵阿廖沙在卫国战争中用反坦克枪击毁了德军的两辆坦克而受到嘉奖。但阿廖沙请求将军不必为他授奖，只希望给他几天假回家探望一次母亲。于是阿廖沙踏上了为期只有六天的归家旅程。途中，阿廖沙邂逅了天真无邪的少女

舒拉，两人一见钟情。然而他们乘坐的火车被炸，他救死扶伤耽搁了不少时间。当阿廖沙终于回到家乡时，只来得及和母亲在田边说几句话就要返回前线。可这一去，阿廖沙就再也没有回来。

由著名导演格利高利·丘赫莱依执导的苏联现实主义电影杰作《士兵之歌》，荣获1962年第34届奥斯卡金像奖最佳原创剧本提名，入围1960年第13届戛纳电影节金棕榈奖，并获得1962年第15届英国电影和电视艺术学院奖电影奖—最佳影片等多项大奖。

推荐理由：最感人的电影，体会爱情和亲情在战争面前的无奈。

英国、美国：

《穿条纹睡衣的男孩》(The Boy in the Striped Pajamas)

导演：马克·赫尔曼

编剧：马克·赫尔曼

主演：大卫·休里斯 / 维拉·法米加 / 鲁伯特·弗兰德 / 阿萨·巴特菲尔德 / 杰克·塞隆

首映时间：2008

八岁男孩布鲁诺一家随着纳粹军官父亲的一纸调令，由柏林搬迁到了乡下。失去了朋友们的布鲁诺很快对新家附近的“农庄”产生了兴趣，那里有一群身穿“条纹睡衣”的人终日忙碌，并且其中一个为布鲁诺一家服务，他面容肮脏，态度慎微。周遭环境和布鲁诺的举止让母亲暗暗担忧，但纳粹父亲制止家中任何怀疑既定政策的行为。

布鲁诺偷偷结识了铁丝网另一边的同龄男孩施穆尔，并时常带给他食物吃。在紧张的家庭氛围和姐姐向成人世界的变化中，施穆尔是布鲁诺唯一的朋友。某日布鲁诺决定，去铁丝网的另一边，以便见到施穆尔的父亲……

本片根据约翰·伯恩的同名小说改编，获2008年芝加哥国际电影节观众票选奖。

推荐理由：用儿童的眼睛去看战争，不一样的视角，不一样的感受。🔴

Klasyczne filmy o II wojnie światowej

II wojna światowa trwała od 1 września 1939 r. do 9 maja 1945 r. Brały w niej udział Niemcy, Włochy i Japonia z jednej strony oraz państwa koalicji antyfaszystowskiej, czyli m.in. Stany Zjednoczone, Związek Radziecki, Wielka Brytania i Chiny, z drugiej.

Od Europy do Azji i od Atlantyku po Pacyfik, w sumie 61 krajów było zaangażowanych w tę wojnę. Wzięły w niej udział ponad dwa miliardy ludzi, objęła obszar 22 mln

km kw. Szacuje się, że pochłonęła przeszło 90 mln ofiar i kosztowała 4 bln dolarów. II wojna światowa zakończyła się zwycięstwem aliantów.

Wydarzenia te zmieniły życie wielu ludzi, pozostawiając niezatarte piętno na historii ludzkości. Aby przyszłe pokolenia nie powtórzyły podobnych błędów nakręcono wiele filmów o wojennych tragediach. Oto kilka z nich:

Niemcy:

Okręt (Das Boot)

Reżyseria: Wolfgang Petersen

Scenariusz: Wolfgang Petersen,

Lothar G. Buchheim

Obsada: Jurgen Prochnow, Herbert Gronemeyer, Klaus Wennemann

Premiera: 1981 r.

Jest rok 1942. Trwa Bitwa o Atlantyk. U-Booty – okręty podwodne niemieckiej Kriegsmarine „polują” na szlakach atlantyckich na statki aliantów.

Film *Okręt* to historia jednego z U-Bootów i jego załogi, która popada w bezprecedensowy kryzys spowodowany tygodniami życia pod wodą, w zamknięciu, w ciągłym strachu i niepewności. Kryzys zagraża życiu marynarzy.

Film jest ekranizacją bestsellerowej autobiografii (pod tym samym tytułem) korespondenta wojennego Lothara-Günthera Buchheima. Dostał 6 nominacji do Oscarów w 1983 r. (m.in. dla najlepszego reżysera, za najlepszy scenariusz adaptowany oraz za najlepsze zdjęcia).

Film skłania do refleksji i pokazuje wojnę z całkiem innej perspektywy.

Stany Zjednoczone:

Lista Schindlera (Schindler's List)

Reżyseria: Steven Spielberg

Scenariusz: Steven Zaillian, Thomas Keneally

Obsada: Liam Neeson, Ben Kingsley,

Ralph Fiennes

Premiera: 1993 r.

Oparty na faktach film opowiada historię niemieckiego przemysłowca, Oskara Schindlera, który podczas II wojny światowej uratował ponad 1000 Żydów.

Akcja filmu toczy się w okupowanym Krakowie. Oskar Schindler zakłada tam fabrykę, w której pracują, jako darmowa siła robocza, okoliczni Żydzi. Firma Schindlera świetnie prosperuje i szybko przynosi mu ogromny majątek, czym zdobywa sobie powszechne uznanie i szacunek w mieście, zwłaszcza niemieckich elit. Kiedy w 1942 roku wchodzi w życie plan Endlösung, czyli „ostatecznego rozwiązania kwestii żydowskiej”, Niemcy zaczynają stopniowo likwidować krakowskie getto, a jego mieszkańców wywożą do pobliskiego Płaszowa, gdzie założyli obóz koncentracyjny. W obozie hitlerowcy dokonują selekcji na zdolnych i niezdolnych do pracy. Tych ostatnich, głównie dzieci, kobiety i osoby starsze, czeka śmierć. W obliczu rozgrywanego się dramatu, Schindler zaczyna wykupywać skazanych na eksterminację Żydów i wpisuje ich na listę pracowników swojej fabryki,

ratując im tym samym życie.

Według Oskara Schindlera uratowanie jednego życia oznacza uratowanie całego świata.

Pearl Harbor

Reżyseria: Michael Bay

Scenariusz: Randall Wallace

Obsada: Ben Affleck, Josh Hartnett, Kate Beckinsale

Premiera: 2001 r.

Zrealizowany z wielkim rozmachem dramat wojenny. Opowiada o przyjaźni, miłości i pasji w trudnych czasach wojny. Akcja filmu zaczyna się w styczniu 1941 r. w Stanach Zjednoczonych. Amerykanie toczą wojnę z Japonią, a Amerykanie nie wiedzą o tym. Rafe McCawley i Danny Walker, przyjaciele od dzieciństwa, są zapalonymi pilotami i służą w amerykańskim lotnictwie. Obaj poznają i zakochują się w pięknej pielęgniarce, Evelyn Johnson. Sercu Evelyn bliższy jest Rafe. Nawiązują romans. Jednak mimo budzącej się miłości Rafe opuszcza dziewczynę i wstępuje do elitarnego Szwadronu Orłów, by walczyć w bitwie o Anglię. Podczas jednej z akcji samolot Rafe'a zostaje zestrzelony a on sam uznany za zaginionego. Tymczasem Danny i Evelyn zostają przeniesieni do bazy w Pearl Harbor na Hawajach. Tam dociera do nich wiadomość o śmierci przyjaciela i ukochanego. Są zdruzgotani, a strata bliskiej osoby zbliża ich do siebie. Między nimi rodzi

się uczucie. Niespodziewanie okazuje się, że Rafe żyje i cały i zdrowy pojawia się w bazie na Hawajach. Wszyscy troje spotykają się, zanim jednak spróbują uporządkować sprawy między sobą, w ich losy ingeruje historia – Japończycy atakują Pearl Harbor...

Miłość w czasie wojny – czy to wojna uwydatniła uczucia, czy też uczucie uwzniosło wojnę?

Chiny:

Bitwa pod Tai'erzhuang (Xuezhuan Tai'erzhuang)

Reżyseria: Yang Guangyuan, Zhai Junjie

Scenariusz: Tian Lijun, Fei Linjun

Obsada: Shao Honglai, Chu Guoliang, Jiang Hualin

Premiera: 1986 r.

W 1938 roku po zajęciu stolicy Republiki Chińskiej – Nankinu – Japonia planuje z trzech stron uderzyć na miasto Xuzhou, duży węzeł kolejowy we wschodnich Chinach, by w ten sposób opanować całą wschodnią część kraju. Obronę miasta rząd Republiki Chińskiej powierza generałowi Li Zongrenowi. Gdy jedna z trzech zmierzających ku Xuzhou japońskich dywizji wkracza do Shandongu, wojskowy gubernator prowincji, generał Han Fujun ucieka z Jinanu. Kilka dni później zostaje aresztowany i na rozkaz Czang Kaj-szeka rozstrzelany. Li Zongren włącza tymczasem armię syczuańską do swego

wojska równocześnie doradzając Czang Kaj-szekowi, aby przywrócił generałowi Zhang Zizhongowi dowództwo, by mógł on wzmocnić jego siły. W tym czasie armia japońska atakuje miasto Linyi i morduje mieszkańców miasta. Generał Zhang Zizhong podąża tam ze swoją armią, by walczyć z Japończykami.

Klasyczny film wojenny, który wzmacnia poczucie dumy narodowej.

Włochy:

Życie jest piękne (La vita è bella)

Reżyseria: Roberto Benigni

Scenariusz: Vincenzo Cerami, Roberto Benigni

Osada: Roberto Benigni, Nicoletta Braschi, Giorgio Cantarini, Giustino Durano/ Sergio Bini Bustric

Premiera: 1997 r.

Życie jest piękne to wyjątkowy, niebanalny film, który trudno porównać do jakiegokolwiek filmu o Holocaustie. Twórca obrazu, jak żaden inny dotąd, balansuje na granicy komedii i dramatu, wojny i miłości, śmiechu i płaczu, gagu i zbrodni.

Kochający życie optymista, obdarzony bogatą wyobraźnią i poczuciem humoru, lecz „nie śmierzący groszem”, Guido Orefice zakochuje się w pięknej i bogatej Dorze. Dzięki swojej szalonej pomysłowości i determinacji zdobywa jej serce. Młodzi pobierają się i wkrótce na świat przychodzi ich syn, Giosue. Ich bez troskie, szczęśliwe

życie przerywa wojna. Żydowskie pochodzenie Guido'a sprawia, że razem z Giosue zostają wywiezieni do obozu koncentracyjnego. Dora, nie chcąc rozstawać się z ukochanymi, z własnej woli jedzie wraz z nimi. Na miejscu mężczyźni i kobiety zostają jednak rozdzieleni. Guido z Giosue trafiają do obozu męskiego, gdzie Guido ukrywa chłopca. Ojciec ze wszystkich sił pragnie ochronić synka przed szalejącą wokół wojenną zbrodnią i wszechogarniającym strachem. Żeby nie pozwolić mu zrozumieć, jaką machiną zła jest obóz koncentracyjny, przedstawia mu ich nową rzeczywistość jako swoistą grę – zawody, w których uczestnicy zbierają punkty. Nagrodą ma być czołg. Aby go zdobyć należy zgromadzić tysiąc punktów. Nie tylko więźniowie biorą udział w tym wyścigu po główną nagrodę. Również strażnicy marzą o niej – stąd ich okrucieństwo, chcą zniechęcić rywali. W końcu cel zostaje osiągnięty. Chłopiec „wygrywa” czołg, traci jednak ojca.

Najpiękniejsze kłamstwo świata. Mądra ojcowska miłość. Opowieść ojca, jego postawa i determinacja sprawiają, że syn nieświadom tragizmu swoich wojennych przeżyć może spokojnie patrzeć w przyszłość.

Polska / Francja / Niemcy / Wielka Brytania:

Pianista

Reżyseria: Roman Polański

Scenariusz: Ronald Harwood

Obsada: Adrien Brody, Thomas Kretschmann

Premiera: 2002 r.

Film przedstawia wojenne losy Władysława Szpilmana, polskiego pianisty żydowskiego pochodzenia.

Niedługo po zakończeniu kampanii wrześniowej w 1939 r. Niemcy wprowadzają w życie szereg antyżydowskich przepisów. Jednym z nich jest nałożony na ludność żydowską obowiązek noszenia na wierzchnim ubraniu gwiazdy Dawida. To upokarzające rozporządzenie jest tylko preludium do kolejnych kroków hitlerowskich władz zmierzających do eksterminacji Żydów. W listopadzie 1940 r. w Warszawie, tak jak w wielu innych polskich miastach, powstaje żydowskie getto. Życie za jego murami jest pełne okrucieństwa i cierpienia. Panuje powszechny głód, szerzą się choroby, coraz rzadziej ktoś zwraca uwagę na leżące na ulicach ludzkie zwłoki. W 1942 r. okupanci zaczynają „wywózkę” mieszkańców getta do obozów koncentracyjnych. Miejsce, z którego wyruszają transporty to Umschlagplatz. Tam też na swój pociąg czeka rodzina Szpilmanów. Nie wiedzą jeszcze, że to ich ostatnie wspólnie spędzone chwile. Władysława, w ostatniej chwili, tuż przed wejściem do wagonu ratuje żydowski żandarm. Reszta jego najbliższych odjeżdża, dzieląc los tysięcy ofiar „fabryki śmierci”. Przez kolejne lata, aż do zakończenia wojny, Szpilman się ukrywa. Niespodziewanie, najcięższy okres pozwoliła mu przetrwać przyjaźń z niemieckim oficerem, który znalazł go w jednej z kryjówek i którego Szpilman

wzruszył graną przez siebie muzyką
Związek Radziecki

Ballada o żołnierzu

Reżyseria: Grigorij Czuchraj

Scenariusz: Walentin Jeżow, Grigorij Czuchraj

Obsada: Władimir Iwaszow, Żanna Prochorienko

Premiera: 1959 r.

Młody radziecki żołnierz – Alosza – za swą bohaterską (zdaniem dowództwa) postawę podczas ataku niemieckich czołgów dostaje kilka dni urlopu. Uduje się w podróż przez ogarnięty wojną kraj, by odwiedzić matkę, z którą nie zdążył się pożegnać, kiedy wyruszał na wojnę. Mimo bardzo ograniczonego czasu, pomaga różnym napotkanym po drodze ludziom, tak, że gdy dociera do domu, ma tylko chwilę, by uściskać matkę i zamienić z nią kilka słów – kończy mu się urlop i musi wracać na front. Było to ostatnie spotkanie matki z synem.

Film zdobył szereg nagród, m.in. nominacje do Oscara w 1962 r. za najlepszy scenariusz oryginalny i nagrodę za najlepszy film dla młodzieży na MFF w Cannes w 1960.

Najbardziej wzruszający film wojenny. Pokazuje jak bezradne w obliczu wojny są miłość i przywiązanie.

USA / Wielka Brytania:

Chłopiec w pasiastej piżamie (Boy in the Striped Pyjamas)

Reżyseria: Mark Herman

Scenariusz: Mark Herman

Obsada:

Asa Butterfield, Jack Scanlon, David Thewlis, Vera Farmiga

Produkcja: USA, Wielka Brytania

Premiera: 2008 r.

Trwa II wojna światowa. Bohater filmu Bruno, mieszkający w Berlinie ośmioletni chłopiec, którego ojciec zostaje mianowany komendantem obozu zagłady, wraz z całą rodziną przeprowadza się na wieś. Tu – w wiejskiej monotonii – przyzwyczajony do życia w mieście Bruno zupełnie nie może się odnaleźć. Z braku kolegów i dla zabicia czasu wypuszcza się (wbrew zakazowi) na „wyprawy” po okolicy. Jego uwagę przyciąga dziwna, otoczona drutem kolczastym „farma”, po której wszyscy chodzą w „pasiastych piżamach”. Niedługo po tym odkryciu poznaje chłopca w swoim wieku, który mieszka za ogrodzeniem z drutu i nosi „piżamę w pasy”. Jest nim Szmul, Żyd, więzień obozu zarządzanego przez ojca Brunna. Między Brunem i Szmulem zawiązuje się szczególna nie porozumienia.

Film powstał na podstawie książki Johna Boyne’a pod tym samym tytułem

Obraz przedstawia życie obozowe widziane oczami małego dziecka, z zupełnie innej perspektywy, zupełnie inna wrażliwość. (tł.: Wu Yu)

2015 北外欧盟语言文化节在京开幕

2015 年是中国与欧盟建交 40 周年。5 月 12 日，2015 北京外国语大学欧盟语言文化节暨“中欧友谊花园”揭牌仪式在北京外国语大学隆重拉开帷幕。波兰文化与民族遗产部副部长莫尼卡女士、欧盟驻华大使史伟先生、欧盟 28 个成员国的驻华大使或代表、中国外交部、教育部等单位领导及北外领导出席了开幕式。

欧盟驻华大使史伟在致词中高度评价了此次活动的意义与作用，他指出，此次活动使他再次认识到欧盟这一组织的特殊价值。40 年来，中欧始终遵循互利共赢的原则，欧盟国家与中国关系的发展非常迅速，合作领域也不断拓展。2015 北外欧盟语言文化节就是一个很好的契机，通过借助语言和文化来加深欧盟与中国之间的交流极富创意。

波兰文化与民族遗产部副部长莫尼卡女士向到场嘉宾详细介绍了“中欧友谊花园”项目。她说，“中欧友谊花园”庆祝活动共精心栽种了 29 棵树，其中 28 棵银杏代表 28 个欧盟成员国，1 棵橡树代表中欧伙伴关系。银杏树象征着长久与坚韧，而橡树代表着力量与耐力，它们共同预示着中欧人民之间的友谊与合作关系将万古长青。同时她表示，此次活动将极大地促进中国与欧盟国家的对话、理解和共同进步。

“中欧友谊花园”项目是欧盟代表团为纪念中欧建交 40 周年策划的重要活动之一，该项目由波兰使馆文化处倡议、欧盟驻华代表团资助、双方携手北京外国语大学共同合作实施。

开幕致辞之后，到场嘉宾们一道参观了“中欧携手 40 年”大型图片摄影展，并见证了“中欧友谊花园”的揭牌仪式。作为“欧盟语言文化节”的重要内容之一，欧盟驻华大使史伟还作了题为“中欧建交 40 周年：全球挑战下日益紧密的伙伴关系”的学术讲座。（文 / 庄妍）

Ceremonia otwarcia Ogrodu Przyjaźni UE-Chiny

Wbieżącym roku przypada 40. rocznica nawiązania stosunków dyplomatycznych między Chinami i Unią Europejską. Dla uczczenia tej rocznicy, 12 maja odbyła się inauguracja zorganizowanego przez Pekijski Uniwersytet Języków Obcych (PUJO) Festiwalu Języków i Kultur UE 2015 oraz ceremonia otwarcia Ogrodu Przyjaźni UE-Chiny w PUJO. W uroczystościach uczestniczyli wiceminister kultury i dziedzictwa narodowego, Monika Smoleń, ambasador Unii Europejskiej w Chinach Hans Dietmar Schweisgut, ambasadorowie i przedstawiciele 28 państw członkowskich UE oraz osobistości z MSZ Chin, Ministerstwa Edukacji i PUJO.

W swoim przemówieniu ambasador Hans Dietmar Schweisgut wysoko ocenił znaczenie tego wydarzenia, które podkreśla szczególną wartość Unii Europejskiej. W ostatnich 40 latach stosunki krajów UE i Chin rozwijały się w szybkim tempie opierając się na zasadzie wzajemnych korzyści. Festiwal Języków i Kultur UE to dobra okazja i kreatywny pomysł, by poprzez język i kulturę pogłębiać chińsko-unijną wymianę.

Minister Smoleń szczegółowo przedstawiła założenia projektu Ogród Przyjaźni UE-Chiny. W ogrodzie posadzono w sumie 29 drzew: 28 miłorzębów i 1 dąb. Miłorzęby,

symbolizujące trwałość i moc, reprezentują 28 państw członkowskich UE, a dąb, który jest symbolem siły i wytrzymałości – partnerstwo pomiędzy Chinami i Unią Europejską. Zebrane razem w jednym ogrodzie są wyrazem tego, że przyjaźń i współpraca między Chinami i UE będą trwać wiecznie. Podkreśliła także, że inicjatywa ta promuje dialog, wzajemne zrozumienie i wspólny postęp.

Ogród Przyjaźni UE-Chiny jest jednym z najważniejszych wydarzeń w ramach obchodów rocznicy nawiązania stosunków dyplomatycznych między Chinami i Unią Europejską. Pomysłodawcą utworzenia ogrodu jest Wydział Kultury Ambasady RP w Pekinie. Projekt został sfinansowany przez delegaturę UE w Chinach i zrealizowany przez PUJO.

Po zakończeniu pierwszej części uroczystości, prorektor PUJO, Yan Guohua, zaprosił gości do obejrzenia wystawy fotograficznej zatytułowanej *40 lat ramię w ramię Chiny-UE*. Prace wystawy umieszczone zostały na wielkich plakatach wzdłuż drogi prowadzącej do Ogrodu Przyjaźni UE-Chiny. Podczas ceremonii otwarcia Ogrodu ambasador Schweisgut wygłosił wykład pt. 40. rocznica nawiązania stosunków dyplomatycznych między Chinami i UE – coraz bardziej ścisłe partnerstwo w obliczu globalnych wyzwań. (tł.: Zhuang Yan)

全球环境中的波兰当代艺术展 亮相中国美术馆

由中国美术馆、波兰罗兹美术馆、波兰密兹凯维奇学院联合主办的“生活状态：全球环境中的波兰当代艺术展”于5月11日在中国美术馆拉开帷幕。波兰驻华大使塔德乌什·霍米茨基先生、波兰罗兹美术馆馆长亚罗斯瓦夫·苏汉先生、全国政协外事委员会副主任韩昌平先生以及来自德国柏林国家美术馆、国家艺术收藏馆的专家们共同出席了开幕式。

中国美术馆馆长吴为山表示，本次展览是中国美术馆国际交流展系列的最重要展示，将波兰的当代艺术作为一个范例来审视当代艺术的本土化与国际化的结合是本次展览的目的之一。

波兰文化与民族遗产部副部长莫尼卡·斯莫兰女士表示，此次展览不仅是在中国也是在亚洲规模最大的波兰当代艺术展，展品出自波兰乃至世界著名的艺术家之手。这些作品不仅表达了他们个人的思想，也更多融入了社会和生活因素，充分展示了波兰人生活的多个方面。莫尼卡同时表示，希望通过文化的交流，能让两个民族更好、更深入地增进彼此的了解。

本次展览将展出波兰艺术家创作的70余件作品，作品涵盖雕塑、油画、视觉艺术等。这些艺术家的艺术走向和艺术主题可以反映出波兰社会的变化。展览将持续至6月22日。据悉，该项目是中国美术馆与波兰罗兹艺术博物馆的交流项目，2016年中国美术馆将组织策划中国当代艺术展赴波兰展出。（文/庄妍）

Wystawa polskiej sztuki współczesnej *Stany życia* została otwarta w Pekinie

11 maja w Chińskiej Galerii Narodowej w Pekinie otwarta została wystawa *Stany życia* – polska sztuka współczesna. Jej współorganizatorami są Chińska Galeria Narodowa, Muzeum Sztuki w Łodzi oraz Wydział Kultury Ambasady RP w Pekinie i Instytut im. Adama Mickiewicza. W ceremonii inauguracji uczestniczyli ambasador Polski w Chinach, Tadeusz Chomicki, dyrektor Muzeum Sztuki w Łodzi, Jarosław Suchan i wicedyrektor komitetu spraw zagranicznych OK LKRPC, Han Changping.

Dyrektor Chińskiej Galerii Narodowej, Wu Weishan powiedział, że *Stany życia* to jedna z najważniejszych wystaw w galerii. Jej celem jest pokazanie polskiej sztuki współczesnej na tle nowych światowych tendencji.

Wiceminister kultury i dziedzictwa narodowego, Monika Smoleń stwierdziła, że po raz pierwszy w historii polska sztuka najnowsza zostanie tak szeroko zaprezentowana w Chinach. „Dzieła sztuki pokazują myśli artystów, którzy włączają do swych prac elementy społeczne. Mam nadzieję, że dzięki tej wystawie oba narody lepiej się zrozumieją”, powiedziała minister Smoleń.

Wystawa obejmuje ponad 70 dzieł sztuki, w tym rzeźby, obrazy i instalacje wideo. Wśród nich znajdują się najciekawsze prace polskich artystów biorących udział w ekspozycjach na całym świecie. Wystawa była czynna do 22 czerwca. W 2016 roku Chińska Galeria Narodowa zorganizuje wystawę w Polsce. (tł.: Qu Pengjie)

每一个梦想都值得尊重

——首届北京肖邦国际青少年钢琴比赛七月开赛

第一届北京肖邦国际青少年钢琴比赛将于7月开赛。

北京肖邦国际青少年钢琴比赛是目前国内唯一严格按照国际音乐艺术比赛规程，以国际顶级钢琴音乐家和教育家为评委的世界性钢琴比赛，每两年在北京举办一届。比赛旨在搭建超越国别、洲际的世界音乐艺术平台，遴选出最优异的青年钢琴家。

本次比赛与肖邦国际钢琴比赛一脉相承，而后者是世界上最著名、最严格、最权威、级别最高的钢琴比赛之一，获奖者名家云集，包括中国著名钢琴家傅聪和李云迪。

本届比赛将在国内设立京、沪、广、深等赛站，并在海外设立国际赛站。比赛还将推出与肖邦钢琴相关的一系列主题活动，包括“中国风格原创钢琴作品征集活动”、“惟妙惟肖——东方肖邦音乐漫画和动画比赛”、“与音乐相伴的日子征文活动”、“琴系欧亚——新丝绸之路文化传播之旅”、“大师进社区、进校园公益活动”、“国际钢琴艺术博览会”等。（文/吴昊）

Pierwszy Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina dla dzieci i młodzieży w Pekinie

W ambasadzie RP w Chinach odbyła się konferencja prasowa na której poinformowano, że w lipcu ruszy w Pekinie pierwszy Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina dla dzieci i młodzieży.

Konkurs będzie się odbywał co dwa lata, a jego organizatorzy pragną nadać mu rangę światowego wydarzenia. Dlatego do jury zaproszono wybitnych artystów i pedagogów. Konkurs organizowany będzie również w Szanghaju, Kantonie, Shenzhenie i poza granicami Chin.

Ogólnopolski konkurs „Most do języka chińskiego”

7 maja odbyła się w opolskim zamku 14. edycja ogólnopolskiego konkursu pt. „Most do języka chińskiego” stanowiącego regionalną część Światowego Studenckiego Konkursu Języka Chińskiego pod tym samym tytułem.

Współorganizatorami polskiej edycji są Instytut Konfucjusza w Opolu oraz wydział edukacji Ambasady RP w Chinach. Tematem przewodnim tegorocznego konkursu było „Moje chińskie marzenie”. Uczestnicy musieli wygłosić przemówienia oscylujące wokół tego tematu oraz odpowiedzieć na pytania quizu, wykazując się wiedzą o Chinach.

W tym roku laureatką została Michalina Niedroszlańska z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Weźmie ona udział w finale i spędzi wakacje w Chinach.

Dyrektor Instytutu Konfucjusza w Krakowie, Joanna Wardęga, która była jedną z jury konkursu, wysoko oceniła występy uczestników: „Poziom języka chińskiego,

jaki reprezentują biorący udział w konkursie, zrobiły na mnie niezwykle wrażenia. Bardzo cieszę się, że coraz więcej studentów interesuje się językiem chińskim i tym, że poziom znajomości języka chińskiego jest z roku na rok coraz wyższy”.

Zastępca rektora Politechniki w Opolu, Janusz Pospolita stwierdził, że konkurs ma duże znaczenie dla promocji kultury Chin, gdyż poznanie języka jest pierwszym krokiem do poznania kultury danego kraju. „W mojej opinii, coraz więcej ludzi interesuje się językiem chińskim – z jednej strony z powodu bogatego dziedzictwa kulturowego Chin, ich piękna i egzotyki, a z drugiej strony z powodu silnej gospodarki tego państwa i jego wzrastającej pozycji na świecie. Myślę, że dla młodych ludzi znajomość chińskiego jest także ważna ze względu na przyszłą karierę zawodową – zwiększając ich szanse na podjęcie pracy w polskich firmach współpracujących z Chinami”. (tł.: Qu Pengjie)

2015 “汉语桥” 中文比赛 波兰赛区预选赛成功举办

本刊记者 汤黎 发自波兰

第14届“汉语桥”世界大学生中文比赛波兰赛区预选赛日前在波兰西南部奥波莱省的莫什纳城堡举办。本次比赛由中国驻波兰大使馆教育处主办、波兰奥波莱孔子学院协办。本届大赛的主题是“我的中国梦”，参赛选手围绕“和平”讲述了自己的中国梦。来自波兰9所院校的18名选手通过汉语演讲、知识问答和才艺展示三个方面展开了激烈角逐。

经过五个多小时的比赛，来自波兹南密茨凯维奇大学汉学专业三年级学生聂静最终赢得冠军。她将有到中国参加决赛，并在中国度过暑假。

本次比赛的评委之一，波兰克拉科夫孔子学院波方院长汪月霞高度评价了参赛选手的表现，她说：“选手的汉语水平、积极参与和为学习汉语所花费的时间精力给我留下的印象太深了。很高兴有越来越多的学汉语中心，不仅是在波兹南、克拉科夫和华沙，而且在格但斯克、罗兹、卢布林、西里西亚都有学生，看得出，中文越来越受到欢迎，选手水平一年比一年高。”

奥波莱工业大学副校长波斯波利塔表示：“汉语桥比赛对推介中国和中国文化很有意义。语言是人与人交流、了解中国这个国家和习俗以及博大精深的、对世界作出巨大贡献的中国文化的第一步。我认为，人们对中文感兴趣有两个原因：首先，中国很流行，因为中国发展迅速，有深厚的文化底蕴，非常美丽且有异国风情。第二，可以看到中国经济在世界的地位，我想，年青人能感觉到，学会中文，有利于自己未来的职业生涯，比如到那些与中国有合作的波兰公司去工作。”

《波兰当代电影》新书首发式在京举行

《波兰当代电影》新书首发式于4月21日在波兰驻华大使馆隆重举行。波兰驻华使馆文化处主任蔡梦灵女士、密茨凯维奇学院亚洲事务主任马丁先生、以及本届北京国际电影节的特邀嘉宾、波兰著名导演扎努西先生出席了本次活动。

在活动中，中国电影艺术研究中心研究员单万里先生给大家讲解了中国人眼中的波兰电影，并引用一位中国学界前辈的话说，“除了苏联以外，波兰电影在东欧电影界的地位首屈一指，它对中国电影界也具有相当大

的影响力。”出版方新星出版社副总编辑刘丽华女士介绍说，此书是对波兰加入欧盟十周年的致敬献礼之作，由11位波兰电影研究专家与资深影评人分别撰写，题材极为丰富，深入剖析了波兰电影商业化的成功与失败案例，且深度论述了波兰的电影教育问题。

本书是首部华文的波兰电影专述图书，无论是对于中国电影人还是影评人以及广大电影发烧友而言，都是一本有料、有趣、值得珍藏的精美图文手册。（文/庄妍 吴侯）

Chińskie wydanie *Polish Cinema Now*

21 kwietnia w Ambasadzie RP w Pekinie odbyła się konferencja prasowa dotycząca publikacji nowej książki pt. *Polish Cinema Now*. Na spotkaniu obecni byli: dyrektor Wydziału Kultury Ambasady Polskiej Magdalena Czechońska, dyrektor do spraw Azji Instytutu Adama Mickiewicza Marcin Jakoby oraz Krzysztof Zanussi, polski reżyser, który był gościem odbywającego się w Pekinie Międzynarodowego Festiwalu Filmowego.

Podczas spotkania, Shan Wanli z Chińskiego Centrum Badań Sztuki Filmowej przedstawiając polskie filmy z chińskiej perspektywy posłużył się słowami jednego z chińskich uczonych starszego pokolenia: „poza filmem radzieckim, polski film w Europie Wschodniej zajmuje najważniejszą pozycję i ma istotny wpływ na filmy chińskie”.

Zastępca redaktora naczelnego wydawnictwa Xin Xing (wydawcy *Polish Cinema Now*), Liu Lihua poinformowała, że książka ta jest prezentem z okazji 10. rocznicy przystąpienia Polski do Unii Europejskiej. Napisało ją 11 uznanych polskich ekspertów i krytyków filmowych. Wyróżnia się bogatą tematyką, dogłębną analizą sukcesów i porażek komercjalizacji polskiego kina oraz szczegółowym omówieniem edukacji filmowej w Polsce.

Polish Cinema Now jest pierwszą publikacją poświęconą polskiemu filmowi przetłumaczoną na język chiński. Dla chińskich twórców kina i krytyków, ale też dla chińskich miłośników filmu, to bez wątpienia godna polecenia cenna pozycja. (tł.: Zhuang Yan)

15 名中国选手 将参加肖邦钢琴比赛

全世界最重要的国际钢琴比赛之一肖邦钢琴比赛将于今年 10 月在波兰首都华沙举行。这一赛事的组委会日前确定了最终进入比赛的钢琴家的名单。在 84 人的总名单当中有 15 人来自主办国波兰。另外值得一提的是，来自中国的参赛选手也多达 15 人，与主办国不相上下。据评委会主席波波娃介绍，从收到的选手们演奏的光盘来看，中国选手的表现非常好，对于肖邦作品的理解和诠释都有极高的水平。

肖邦钢琴比赛每五年一届，被称为全世界难度最高的钢琴比赛之一。今年 10 月在华沙举办的第十七届肖邦钢琴比赛共分为四个阶段，赛期从 1 日持续到 20 日。（编译/韩新忠）

波兰老龄化趋势加剧

据波兰国家统计局的报告预测，年龄超过 80 岁的波兰老年人口数量在未来数年中将出现极大的增长。预计，到 2030 年，年龄超过 80 岁的老年人将从目前的 150 万上升到 220 万，这对于人口只有 3000 多万的波兰来说的确是一个不小的数字。

另外年龄超过 65 岁的人员也将持续增长，这会给波兰社会带来一系列老龄化问题。目前很多机构和部门都在商讨如何在未来健全各种保障法律和福利措施以解决老龄化社会危机，保证波兰人能够安度晚年。（编译/韩新忠）

波兰大学热衷设计和生产校服

近些年来，越来越多的波兰大学效仿美国和英国，开始设计和生产自己的校服。一些学校还专门把这个当作一门生意，开设商店来销售印有大学标志的服装。

波兰最有名的华沙大学去年专门就新校服设计展开了一场竞赛，最终两件设计脱颖而出。华沙大学计划在校庆 200 周年之际开始销售新设计的校服。另外，华沙一所私立商学院还专门请了外国设计师设计新校服，并开设网店进行销售。据说，新校服相当受欢迎，不少人购买当作纪念品。有人开玩笑说，在生源减少的背景下，设计时尚、做工精致的校服大概也能成为吸引学生报名的一大法宝。（编译/韩新忠）

捷克女性工资水平普遍低于男性

据捷克报道，该国女性工资水平普遍低于男性。职场女性的平均月薪为 22000 多克朗，而男性的平均月薪为 29000 克朗，女性的平均工资要比男性低 23% 左右。另外，高薪的捷克男性比例要比女性高 3 倍左右，大多数行业的高级管理岗位也都被男性占据。

专家表示，捷克女性受教育程度要高于男性，教育程度高却薪水低的情况反映了捷克女性在职场受到歧视的现实。（编译/韩新忠）

波兰计划兴建高品质乡间连锁酒店

据波兰媒体报道，乡村旅游在波兰越来越受到人们的喜爱，但是目前在乡村地区的旅馆设施并不能让人们十分满意，因此波兰旅馆业协会计划推动在波兰的乡村地区建设高品质连锁酒店，来满足游客的需要。

按照目前的计划，将至少在 60 个乡村地区建造连锁酒店。投资方将主要选择当地有合适土地的农户进行合作，同时在酒店建成后也将主要由当地人来进行经营。他们希望通过这种方法来保持酒店的地方特色，同时也促进当地的就业和旅游业的发展。（编译/韩新忠）

拉脱维亚 计划发行陶瓷纪念币

据拉脱维亚媒体报道，该国的央行正在计划发行一枚陶瓷制成的纪念币。据悉，计划生产的纪念币面值 5 欧元，将由一种特殊的陶瓷制成。这种材质强度很高、非常耐磨而且是半透明的颜色。硬币的直径为 4 厘米，其中心部分是银质的地球图案，周边刻有硬币的面值、发行年份以及国家名称。

拉脱维亚此前曾经发行过几枚设计独特的可流通纪念币。例如，在正式加入欧元区的前夕（2013 年），拉脱维亚发行了同时具有拉特和欧元两种面值的硬币。拉脱维亚原有的货币是拉特，因此这种硬币在印有 1 拉特标记的同时，还印上了 1.42 欧元的面值。（编译/韩新忠）

波兰： 数学成绩影响薪酬

据波兰的一项调查显示，数学成绩的好坏与工作时的薪水有很大关系。据统计，在月薪超过 5000 兹罗提，约合 1200 欧元的人群当中，50% 以上的人表示，数学对于他们的工作有很大影响和帮助，而月薪低于 2000 兹罗提的人群当中，只有不到 38% 的人认为数学水平影响他们的薪水。调查还显示，数学好的人普遍抽象思维能力和创新能力比较强，也更容易找到高薪的工作。

虽然如此，波兰人总体数学水平却让人不敢恭维，因为每年的高中毕业考试中都有约 25% 的人数学不及格。教育专家认为，很多小学老师的数学就不合格，因此导致了波兰数学教育从小学起就比较薄弱。（编译/韩新忠）

波兰计划修建更多的“橡胶公路”

据波兰媒体报道，该国正计划修建更多的“橡胶公路”。这种新型公路实际上是在传统的沥青当中添加了橡胶，据称可以有效降低汽车在上面行驶时的噪音。此前波兰南部城市克拉科夫附近已经在修建公路当中使用了这种新技术，并取得了不错的效果。

除了可以降低噪音之外，这种新型“橡胶公路”还更加坚固耐磨，并且能够提高雨天汽车的行车安全性。再者，修建这种公路所添加橡胶使用的是废弃轮胎，这样还可以减少废弃轮胎对于环境的污染，真可谓一举多得。（编译/韩新忠）

中东欧国家关注“一带一路” 希望推动中国—中东欧地区务实合作

本刊记者 汤黎 发自波兰

为期三天的第七届欧洲经济大会于4月22日在波兰南部城市卡托维茨落下帷幕。来自欧洲和世界其它地区的政府官员、企业高管、经济专家和学者，共有6000多人与会。大会设置了100多场不同主题的研讨会和分论坛，有关中国与中东欧国家的合作以及“一带一路”战略等议题成为与会者关注的主要议题。

大会期间举行了欧洲—中国经济合作论坛，与会者就中国—中东欧国家合作及“一带一路”战略等议题进行了专题研讨。中国驻波兰大使徐坚出席研讨会并发表主旨演讲。徐大使在演讲中阐述了“一带一路”构想的主要内容、意义及参与方，强调了中国与中东欧各国应依托中国—中东欧国家合作，即“16+1合作”这一重要平台，加强政策沟通、互联互通，需要充分发挥现有双、多边合作机制作用，推动“16+1合作”与“一带一路”倡议充分对接，把握机遇，深化合作。

大会期间，徐坚大使还在波兰主要大报之一《共和国

报》上发表题为《中国愿与波兰携手建丝路、共促进友谊》的署名文章，结合“一带一路”倡议，展望中波未来合作发展的前景。

中国问题专家、华沙大学教授博格丹·古拉尔赤克在研讨会上表示，随着波兰经济的持续发展、国内市场规模的扩大、基础设施建设的加快以及出口的不断增长，波兰渴望在“一带一路”中发挥积极作用。他说：“习近平提出构建‘一带一路’的战略，也就是‘丝绸之路经济带’和‘21世纪海上丝绸之路’与我们有密切关系。我注意到，海上丝绸之路是全新的内容，中国一直是陆上强国，现在希望成为海上强国。中国正处在十字路口，如果中国能够成功地度过‘转折点’，两到三年后，中国将会以全新的强国姿态出现。当2012年‘中国梦’的提法出现时，人们对其具体内容还不明确，是习近平给‘中国梦’以具体内涵和实质，即‘中华民族伟大复兴’，这一点我们必须知道。”

中国人民大学重阳金融研究院执行院长王文博士应邀专程从中国赶来参加研讨会。他认为，“一带一路”自2013年被提出以来，世界便面临着第三轮中国机遇，享受第三轮中国红利。他列举了以下三个机遇：首先是投资机遇，2014年中国的投资“走出去”已经大于外国在中国的投资，因此，如果这个时候波兰和欧洲能够进一步开放市场，接受中国的投资，那么越来越多的中国外汇储备、富余资本会流向波兰和欧洲；其次是消费机遇，2014年中国出境游的人口超过了1.3亿人次，但大多数人还是流向韩国、日本、东南亚国家和美国以及西欧，如果波兰和中东欧国家能进一步开放旅游市场，加大品牌推介，吸引更多的中国人，那么会促进波兰和该地区的经济；第三是金融机遇，随着亚投行的组建并投入运营，波兰成为唯一一个中东欧国家加入亚投行的创始成员国，这是波兰的远见。如果波兰能够抓住这一轮机遇，加快基础设施建设，会更大提升波兰的国力。

波兰信息与外国投资局局长马依曼主持了“中国—中东欧国家合作”及“一带一路”专题研讨会，他对记者说，不久前他刚结束对中国几个城市的访问，当时他还有一个主要任务就是考察调研波兰参与中国领导人提出的“一带一路”战略的可能性。马依曼说：“我们以极大的兴趣和注意力关注‘一带一路’的战略。我对几个方面感兴趣，

首先是政治因素，中国在国际舞台上的作用不断增加。第二是物流方面，这也是实际因素。波兰的海运优势和陆路运输在‘一带一路’中起重要作用。第三是直接的经济因素。因为我们深信，在中国西部和中亚地区国家的投资将会促进这些‘一路一带’战略沿线国家经济的发展，同时也会促进波兰与像阿塞拜疆、土库曼斯坦、吉尔吉斯斯坦和乌兹别克斯坦以及中国西部地区合作的可能性。”

今年4月初，中国银行作为唯一中资银行参与波兰一个风电银团贷款项目的融资，成功地进行了中国资本“投贷结合”的尝试，为支持和推动“一带一路”建设积累了经验。这也是“中国—中东欧投资合作基金”在中东欧地区的第一个参股投资项目。

近年来，中国—中东欧国家合作稳步发展。今年欧洲经济大会期间举行了中国—中东欧国家联合商会第一次会议。与会代表探讨了推动工商企业界交流和经贸投资务实合作的具体措施。中国外交部副部长王超、波兰经济部副部长皮耶钦豪斯基出席并讲话，他们肯定了联合商会对促进中国—中东欧国家之间经贸合作和投资的重要性。

中国—中东欧国家联合商会中方秘书长、中国国际商会合作发展部副部长吴蒙在接受记者采访时表示，希望联合商会参与到“一带一路”建设中去，推动中国—中东欧国家合作。

Koncepcja *Jeden pas i jeden szlak* przyciąga uwagę krajów Europy Środkowo-Wschodniej

22 kwietnia w Katowicach zamknięto trzydniowy VII Europejski Kongres Gospodarczy, w którym uczestniczyli urzędnicy rządowi, szefowie przedsiębiorstw, ekonomiści i uczeni z Europy i innych regionów świata – w sumie ponad 6 tys. osób. Podczas kongresu zorganizowano ponad 100 seminariów i forów, a współpraca między Chinami i krajami Europy Środkowo-Wschodniej, jak i koncepcja *Jeden pas i jeden szlak* były ważnymi tematami dyskusji.

Podczas kongresu odbyło się forum poświęcone współpracy gospodarczej między Europą i Chinami. Jego uczestnicy przeprowadzili dyskusję na temat współpracy Chin z krajami regionu oraz koncepcji *Jeden pas i jeden szlak*.

Ambasador Chin w Polsce Xu Jian, który był obecny na forum, w swoim wystąpieniu sprecyzował znaczenie i wymienił kraje uczestniczące w projekcie. Podkreślił, że Chiny i kraje Europy Środkowo-Wschodniej powinny zacieśniać współpracę na platformie „Współpraca 16 + 1”, wzmacniać wymianę polityczną, współpracę internetową, relacje bilateralne, pobudzać pełne połączenie „Współpracy 16 + 1” z koncepcją *Jeden pas i jeden szlak* oraz korzystać z okazji do pogłębienia wzajemnej współpracy. Wcześniej Xu Jian opublikował w polskim dzienniku *Rzeczpospolita* artykuł autorski pt. „Chiny chcą współpracować z Polską – wspólnie budując *Jedwabny Szlak XXI wieku* promujemy i zacieśniamy

przyjaźń”, który przedstawia koncepcję *Jeden pas i jeden szlak* i rozważa perspektywy chińsko-polskiej współpracy.

Specjalista do spraw chińskich, profesor Uniwersytetu Warszawskiego, Bogdan Góralczyk ogłosił, że w miarę trwałego rozwoju gospodarki polskiej zwiększa się skala rynku krajowego, przyspiesza budowa infrastruktury i nieustannie wzrasta eksport, a Polska pragnie odgrywać aktywną rolę w realizacji koncepcji *Jeden pas i jeden szlak*.

„Wysunięta przez Xi Jinpinga koncepcja *pasa ekonomicznego wzdłuż Jedwabnego Szlaku i morskiego Jedwabnego Szlaku XXI wieku* jest ściśle z nami związana. Chiny są cały czas potężnym krajem lądowym, ale chcą stać się też potężnym krajem morskim. Chiny znajdują się na skrzyżowaniu, jeśli uda im się przejść przez „punkt przełomowy”, to możemy przekonać się, że za dwa, trzy lata pokażą się jako zupełnie nowa postać potężnego kraju. Kiedy w 2012 roku pojawiła się koncepcja *Chińskie marzenie*, ludzie słabo znali jej treść, ale Xi Jinping dał jej koncepcji treść i istotę” – mówił Góralczyk.

Dyrektor wykonawczy Instytutu Badań Finansowych Chongyang Chińskiego Uniwersytetu Ludowego, doktor Wang Wen także uczestniczył w forum. Jego zdaniem to, że koncepcja *Jeden pas i jeden szlak* została wysunięta w 2013 roku wynikało z trzech powodów. Pierwszy to okazja

do inwestycji. W 2014 roku poziom inwestycji chińskich za granicą był wyższy od inwestycji zagranicznych w Chinach, a jeśli Polska i Europa mogłyby szerzej otworzyć drzwi dla chińskich inwestycji to coraz więcej rezerw dewizowych i nadmiar kapitałów chińskich może przepływać właśnie do Polski i Europy. Drugi powód to konsumpcja – w 2014 roku liczba chińskich turystów wyjeżdżających za granicę przekroczyła 130 milionów, ale większość z nich podróżowała do Korei Południowej, Japonii, krajów Azji Południowo-Wschodniej, Stanów Zjednoczonych i krajów Europy Zachodniej. Jeśli Polska i kraje Europy Środkowo-Wschodniej szerzej otworzą swój rynek turystyczny i wzmocnią promocję turystyczną, by przyciągnąć więcej chińskich turystów, to przyczyni się to do rozwoju gospodarki Polski i krajów regionu. Trzeci powód to okazja finansowa – Polska jest jedynym krajem założycielskim Azjatyckiego Banku Inwestycji Infrastrukturalnych z Europy Środkowo-Wschodniej – to dalekowzroczna decyzja, gdyż Polska

może m. in. skorzystać z okazji do przyspieszenia budowy infrastruktury, co będzie sprzyjać podnoszeniu jej znaczenia.

Prezes Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych Sławomir Majman, który przewodniczył forum „Współpraca Chin i krajów Europy Środkowo-Wschodniej” oraz „Jeden pas i jeden szlak”, powiedział naszemu dziennikarzowi, że niedawno zakończył wizytę w kilku miastach Chin, gdzie miał za zadanie zbadać możliwości udziału Polski w realizacji wspomnianych wcześniej, wysuniętych przez chińskich przywódców koncepcji. Prezes Majman stwierdził: „Otaczamy wielkim zainteresowaniem i troską koncepcję *Jednego pasa i jednego szlaku*. Mnie interesuje kilka spraw, przede wszystkim czynnik polityczny, ponieważ nieustannie wzmacnia się rola Chin na

arenie międzynarodowej. Po drugie logistyka, to także istotny czynnik. Polska będzie odgrywać ważną rolę w realizacji koncepcji dzięki jej preferencyjnym warunkom transportu morskiego i lądowego. Trzeci to bezpośredni czynnik gospodarczy. Jesteśmy przekonani, że inwestycja w zachodniej części Chin i krajach środkowej Azji przyczyni się do rozwoju gospodarki krajów leżących wzdłuż „Jednego pasa i jednego szlaku”, co jednocześnie pobudzi możliwość współpracy Polski z Azerbejdżanem, Turkmenistanem, Kirgistanem, Uzbekistanem oraz regionami zachodniej części Chin”.

Na początku kwietnia bieżącego roku Bank Chin (z ang. *Bank of China*) jako jedyny chiński bank uczestniczył w konsorcjum bankowym udzielającym kredytu na budowę elektrowni wiatrowej w Polsce i z sukcesem dokonał pierwszej próby połączenia inwestycji z kredytem chińskich kapitałów, gromadząc doświadczenia potrzebne do wsparcia i pobudzenia realizacji koncepcji *Jeden pas i jeden szlak*. Był to również pierwszy program inwestycji Fundacji Współpracy Inwestycyjnej Chin i Europy Środkowo-Wschodniej w krajach Europy Środkowo-Wschodniej.

W ostatnich latach współpraca między Chinami i krajami tego regionu intensywnie się rozwijała, a podczas Europejskiego Kongresu Gospodarczego odbyło się pierwsze posiedzenie Wspólnej Izby Handlowej Chin i Krajów Europy Środkowo-Wschodniej. Uczestnicy posiedzenia dyskutowali o konkretnych przedsięwzięciach w przemyśle i handlu, praktycznej współpracy gospodarczo-handlowej i inwestycyjnej. W posiedzeniu uczestniczyli wiceminister spraw zagranicznych Chin, Wang Chao i wiceminister gospodarki Polski Janusz Piechociński. W swoich wystąpieniach potwierdzili oni kluczowe znaczenie Wspólnej Izby Handlowej dla promocji współpracy gospodarczej, handlowej i inwestycyjnej między Chinami i krajami regionu.

Udzielając wywiadu naszemu dziennikarzowi sekretarz generalny Wspólnej Izby Handlowej Chin i Krajów Europy Środkowo-Wschodniej, zastępca dyrektora wydziału rozwoju współpracy Chińskiej Międzynarodowej Izby Handlowej, Wu Meng wyraził nadzieję, że Wspólna Izba Handlowa weźmie aktywny udział w realizacji koncepcji *Jeden pas i jeden szlak*, przyczyniając się do ożywienia współpracy między Chinami i państwami Europy Środkowo-Wschodniej. (tekst: Tang Li, tł.: Kong Shiping)

Pomyślna inwestycja Chińskiej Korporacji SANHUAN w Polsce

Polska, ze swym położeniem w samym środku Europy, uznawana jest przez chińskie przedsiębiorstwa za bramę do rynku europejskiego. Należy ona również do krajów związanych z realizacją chińskiej koncepcji *Jeden pas i jeden szlak*. W ciągu ostatnich lat wiele chińskich firm zainwestowało w Polsce, kupując, między innymi, polskie przedsiębiorstwa. I tak np. dwa lata temu Chińska Korporacja SANHUAN przejęła podupadającą Fabrykę Łożysk Toczących – Kraśnik w województwie lubelskim. Fabryka, z powodu braku zamówień, wykorzystywała jedynie połowę swoich mocy, przez co robotnicy pracowali tylko dwa tygodnie w miesiącu, a to wiązało się z drastycznym obniżeniem ich dochodów. Po wykupieniu firmy przez SANHUAN pokonano wcześniejsze trudności i produkcja wróciła do normy. Obecnie wciąż rośnie liczba zamówień, przywrócono też trzymianowy system pracy. Pozwoliło to nie tylko na powrót, ale wręcz przekroczenie, dawnego

poziomu wynagrodzeń pracowników. Z obecnej sytuacji zadowoleni są zarówno członkowie zarządu firmy, jak i szeregowi pracownicy.

Początki nie były jednak łatwe. Perspektywa wejścia chińskiego kapitału do Polski wywoływała duże zaniepokojenie i opory. Nieufność ta spowodowana była złymi doświadczeniami związanymi z wykupywaniem przez niektóre przedsiębiorstwa zagraniczne polskich firm, tylko po to, aby je zamknąć i w ten sposób pozbyć się rynkowej konkurencji.

Ale w miarę wdrażania przez firmę SANHUAN programu naprawczego i wyraźnie poprawiającej się kondycji polskiej fabryki, obawy Polaków słabły.

Grzegorz Jasiński, prezes zarządu FŁT – Kraśnik powiedział: „Rzeczą naturalną jest, że ludzi niepokoją zmiany, więc również nasi robotnicy byli zaniepokojeni zmianą inwestora. Jednak obietnice złożone przez chińską firmę rozproszyły ich lęki, bo inwestor ma plan rozwoju fabryki w przyszłości. Dziś wiemy, że wykupił

ją nie w celu zamknięcia, lecz dalszego rozwoju. Prawdę mówiąc nie sądziłem, że nasza fabryka wdroży tak szybko zmiany i rozwinie się”.

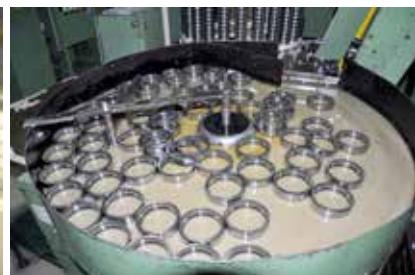
Produkcja firmy w krótkim czasie ustabilizowała się, wzrosły zyski. Zgodnie z planem, w ciągu 5 lat wartość rocznej sprzedaży przekroczyć ma 500 milionów złotych, dzięki czemu stanie się ona jedną z 10 największych na świecie fabryk produkujących łożyska. Korporacja SANHUAN wykupiła Kraśnik, mając w planie przekształcenie jej w ważną część składową swej korporacji. Dyrektor naczelny filii Korporacji SANHUAN w Polsce, Zhao Weiren stwierdził: „Jednym z celów dwunastej pięciolatki naszej korporacji jest jej umiędzynarodowienie. Wykupienie fabryki w Polsce stanowi pierwszą dużą inwestycję za granicą. W ciągu najbliższych 3–5 lat skupimy uwagę na inwestycjach, gdyż chcemy rozszerzyć zakres naszej działalności na arenie międzynarodowej”.

Rozwijając przedsiębiorstwo w Polsce, Korporacja Sanhuan rozpowszechnia równocześnie w Kraśniku chińską kulturę i finansuje lekcje języka chińskiego w

szkołach podstawowych, co ułatwia lokalną integrację.

Sukces chińskiej inwestycji w Polsce zwrócił również uwagę polskiego rządu, a prezydent Komorowski, odwiedzając fabrykę w Kraśniku, podkreślił, że inwestycja ta jest dobrym przykładem współpracy obu krajów: „W grudniu 2011 roku złożyłem wizytę w Chinach. Była to bardzo ważna wizyta, gdyż podniosła stosunki obu krajów na poziom partnerstwa strategicznego. Podpisane wówczas porozumienia dają wyniki, co widać w Kraśniku – to przedsiębiorstwo stanowi dobry przykład rozwoju współpracy polsko-chińskiej. Uważam, że należy czynić dalsze wysiłki w tym kierunku”.

W miarę realizacji strategii *Jednego pasa i jednego szlaku*, coraz więcej chińskich przedsiębiorstw będzie inwestować i nabywać firmy za granicą. W jaki sposób mogą one przystosować się do zagranicznych warunków, tak aby ich inwestycja była korzystna dla rozwoju i umacniania konkurencyjności przedsiębiorstw na arenie międzynarodowej? Doświadczenia korporacji SANHUAN w Polsce mogą być dla nich bardzo pouczające. (tekst: Tang Li)

三环集团进入欧洲之道—— 立足长远真正将企业做强

本刊记者 汤黎 发自波兰

波兰位于欧洲大陆中部，极佳的地理位置使其经常被中国企业称为进入欧洲的桥头堡，波兰也是中国实施“一带一路”战略上重要的国家之一。近些年来许多中国企业开始到波兰投资收购企业，争取在全球化布局中抢占先机。湖北三环集团两年前收购了波兰

克拉希尼克滚子轴承股份公司。当时，由于订单不足，工厂的运转陷入半停顿的状态，工人们只能工作两周休息两周，收入也大打折扣。被三环集团收购之后，工厂渡过了经济难关，生产逐渐恢复。如今由于订单增加，工厂已经实行三班轮换工作制。此外，工人们

的工资也有所提高，在卢布林地区属于较高的水平。

对于今天工厂的状况，无论是工厂的管理人员还是普通工人都感到满意。但最初面对中国资本进入的时候，波方还是有很大忧虑的。因为曾经有外国企业在当地购买工厂之后随即将企业关闭，解散员工，其收购目的就是减少同行业竞争企业的数量。但是随着三环集团发展计划的实施，波方人员的担心逐渐消除。对此克拉希尼克滚子轴承厂的董事长亚辛斯基说：“人们对于变化感到害怕是很自然的事情，但中方的承诺保障消除了人们的担忧。中国投资者有未来的发展计划，中方的目的是要把企业发展壮大。实话讲，我一开始没有预料到企业会这么快转变并发展起来。”

工厂的运转和经营得到稳定，并逐渐恢复盈利。工厂还计划在5年之内，实现年销售额超过5亿兹罗提的销售目标，并将企业发展成为世界轴承行业10强企业。不着眼于眼前利益，努力将海外收购企业做大、做强，并成为集团全球化网络中的重要组成部分，这正是三环集团当初收购克拉希尼克滚子轴承厂的初衷。对此，三环国际（波兰）有限公司总经理赵韦任说：“我们集团在十二五计划中的目标之一是国际化，在波兰投资的工厂是我们集团在海外的第一家生产企业，我们做了很大的投入。虽

然目前并不能取得很大的利益，在未来的3至5年我们更多侧重于投入，但我们切切实实想把企业做大，把海外的国际化业务做大，让三环集团真正能够在海外立足。”

在发展企业的同时，三环集团还不忘宣传中国文化，在当地小学开设中文课程。这种软实力的发展计划实际上也对中国资本与当地企业，与当地环境更好的融合起到了促进作用。

中国资本在波兰的成功也引起了波兰政府的关注。波兰总统科莫罗夫斯基就曾亲赴克拉希尼克滚子轴承厂考察，并表示来自中国的这一投资是两国合作的良好范例。科莫罗夫斯基说：“2011年12月的时候我曾经访问中国，访问北京，这是一次非常重要的访问，将两国间关系提升到战略伙伴关系的水平。当时签订的许多协议也取得了成果。这一企业是中波合作的良好范例，应当在这一方向继续做出努力。”

伴随着“一带一路”战略的实施，未来将有更多的中国企业赴海外发展、投资或并购。如何在海外避免遭遇水土不服，使企业在海外的投资对于企业发展、增强企业国际竞争力真正有益，从三环集团投资波兰的案例中或许可以得到一些启发。🌀

ŚWIECZNIK REKINDLE

Ten niezwykle prosty, a przy tym elegancki świecznik zaprojektował Benjamin Shine, który elegancję wzbogacił praktycznym akcentem. Wosk z palącej się świeczki spływa do plastikowej rurki z umieszczonym w niej knotem, tworząc nową świeczkę.

让蜡烛重复使用的烛台

由 Benjamin Shine 设计的烛台，可以让蜡烛重复使用。它有个塑料管道，可以在蜡烛燃烧时回收蜡油，管道中间还布好一根烛芯，这样，在燃烧完几根蜡烛之后，又可以得到一根新的蜡烛。

CHARLIE - NOWA KOLEKCJA FIRMY LANCEL

Firma Lancel wypuściła nową kolekcję toreb - Charlie. Torebka jest wykonana z grubej skóry bawolej. Inspiracją projektu jest klasyczny styl lat 60. ubiegłego stulecia. Wygląd torby dobrze łączy męskość z kobiecością. Dzięki temu pasuje nie tylko do codziennej pracy, ale również do udziału w wieczornym spotkaniu.

兰姿 Charlie 系列手袋

兰姿推出全新设计 Charlie 系列手袋。该系列采用来自法国皮革厂的野生厚质水牛皮，采用意大利工艺精制而成。设计师从品牌 20 世纪 60 年代的经典款式中汲取设计灵感，打造出既刚毅又柔美的独特外形，白天通勤，夜晚聚会两相宜。

NÓŻ DO PIZZY "FIXIE"

Hiszpańska firma Doiy wprowadziła na rynek ciekawe kółko krojące. Inspiracją projektu jest Fixed Gear. Dwa koła stanowią ostrze noża. Wspaniały i realistyczny kształt przyciąga licznych klientów i fanów Fixed Gear. Cena tego kółka krojącego wynosi 25 dolarów.

The Fixie 死飞车 披萨切割刀

西班牙生活设计品牌 Doiy 推出了一款有趣的 Fixie Pizza 切割刀。这款切割刀主要以 Fixed Gear 自行车的造型作为设计灵感，两个轮子均为切割刀，而车身则作为手柄。精致逼真的造型吸引了大批的消费者以及 Fixed Gear 的爱好者。本次 Doiy 推出了 Watermelon 和 Bumblebee 两款配色，售价为 25 美元。

BRANSOLETA TIFFANY

Od 1845 roku olśniewająca biżuteria Tiffany jest przedmiotem zachwytu i pożądania koneserów i kolekcjonerów. Nowa kolekcja „Blue Book” projektu Francesci Amfitheatrof bez wątpienia wpisuje się w tę tradycję.

Bransoleta jest wykonana z 18-kartowego złota, bogato wysadzana diamentami i ozdobiona swobodnie zwisającymi perłami taitańskimi. Perły - „oczy morza” są wyrazem fantazji podwodnego świata, a całość przepelniona jest niezwykłą energią oceanu, skrywając w sobie jego tajemnice.

蒂芙尼“海之博韵”系列手镯

蒂芙尼至臻至美的璀璨珠宝，1845 年以来一直深受收藏家和鉴赏家青睐。2015 年的 Blue Book “海之博韵”高级珠宝系列首次由品牌设计总监 Francesca Amfitheatrof 领衔设计，她以不凡风格诠释海洋的能量，优雅灵动，栩栩如生。

来自海洋的珍珠无疑最能代表 Amfitheatrof 眼中的奇幻海底世界。白色和黑色大溪地珍珠融汇了蒂芙尼自然珍宝的华美精髓。此款手镯设计精妙，珍珠自由悬垂在 18k 金手镯之上，钻石蜿蜒起伏，宛若韵动的海浪，展现海洋的力量与神秘。

Pierwsze koncerty Justyny Steczkowskiej w Chinach

2 i 5 maja odbyły się w Pekinie koncerty Justyny Steczkowskiej – jeden w dzielnicy artystycznej 798, drugi na Uniwersytecie Beihang w Pekinie. W Chinach Justyna Steczkowska koncertowała po raz pierwszy. Mimo, że Chińczycy nie znają polskiej piosenkarki jej głos i unikalny styl zrobiły na nich duże wrażenie.

Na uniwersytecie studenci byli zafascynowani jej muzyką, a piosenkarka otrzymała burzę oklasków. Po koncercie Steczkowska udzieliła wywiadu naszemu czasopismu i powiedziała, że chętnie do Chin jeszcze wróci.

Bursztyn: Jakie wrażenie zrobiły na Pani Chiny?

Justyna Steczkowska: Cudowne, Chiny są pięknym krajem. Potężnym i wielowymiarowym, który nieustannie wzbudza w nas ciekawość, załujemy, że jesteśmy tu tylko dwa tygodnie, bo to zdecydowanie za mało żeby poznać lepiej ten kraj, ale cieszę się, że udało mi się wejść na Chiński Mur, a przede wszystkim zobaczyć piękny Szanghaj.

Zauroczył mnie też Pekin, a przede wszystkim rosnące wzdłuż ulic przepiękne róże i zadbana zieleń w całym mieście.

B.: A jak Pani smakuje i czy lubi Pani chińską kuchnię?

J.S.: Bardzo lubię i bardzo smakowało mi chińskie jedzenie. Nie mogłam co prawda spróbować zjeść tych wielkich żab (śmiech), ale Chińczycy świetnie przyrządzają kurczaka, kaczkę, gotowane warzywa. Poza tym wiele razy jedliśmy w lokalnych, małych knajpkach i próbowaliśmy jedzenia na ulicy i było naprawdę świetnie zrobione. Pierogi w rosole mistrzostwo świata.

B.: Miała Pani dwa koncerty w Pekinie. Jeden w klubie, drugi na uniwersytecie. Jaka była różnica i jaka była publiczność w obu tych miejscach?

J.S.: Koncerty w klubach są bardziej energetyczne. Ludzie świetnie się bawili. Na uniwersytecie z kolei było bardzo elegancko, chwilami wzruszająco. To był bardziej spektakl z przygotowanymi na koncert wizualizacjami, które wyświetlały się na wielkim, diodowym ekranie. Publiczność na obu koncertach była fantastyczna, dała nam dużo dobrej energii, a przede wszystkim byłam szczęśliwa, że podobała im się moja muzyka.

B.: Wiem, że była Pani jurorem w kilku edycjach programu The Voice of Poland. To znany konkurs również w Chinach. Jak go Pani ocenia?

J.S.: Bardzo lubię ten program, jego szlachetność i uczciwą walkę o zwycięstwo. Dlatego też byłam jurorem przez kilka sezonów. To szansa dla

młodych ludzi, którzy chcą zaistnieć i pokazać swój talent. To bardzo ważne dla każdego z uczestników, bo to konkurs z dobrą marką.

B.: Czy chciałaby Pani powrócić kiedyś do Chin?

J.S.: Mam taką nadzieję. Wierzę, że to nie jest nasz ostatni koncert w Chinach, bo tutejsza publiczność jest bardzo otwarta na europejską muzykę a nam udało się zdobyć ich sympatię. Poza tym podobają mi się Chiny i chciałabym je lepiej poznać. Więc wierzę, że jeszcze się spotkamy.

B.: Czy publiczność w Chinach jest inna niż w Polsce? Jakie ma Pani wrażenia z koncertów w Pekinie?

J.S.: W Polsce mam rzeszę swoich wiernych fanów, więc większość ludzi wie kim jestem. Do muzyki dochodzi również wizerunek co bardzo ułatwia nam koncertowanie. Jestem wdzięczna naszym fanom, że są z nami od 20 lat i uwielbiam koncertować w Polsce, ale niezwykle ważne są też dla mnie wszelkie wyzwania. Za granicą jest nieco inaczej, bo nie jestem powszechnie znana, ale nie ukrywam, że nam się tu świetnie koncertuje i chętnie jeszcze do Chin wrócimy.

(Rozmawiała Wu Yu, foto.:Kati Nowicki, więcej pięknych zdjęć na stronie: www.justynasteczowska.pl)

Rock and roll łączy i ułatwia komunikację — Zespół ROAN z nową płytą Journey w Chinach

W dniach od 24 kwietnia do 16 maja polski zespół muzyczny ROAN zagrał kilkanaście koncertów w Chinach, m.in. w Kunshan, Szanghaju, Ningbo, Hangzhou, w Ma'an Shan, Hefei, Xiangyang, Wuhan, Changsha i w Hongkongu. ROAN już wielokrotnie koncertował w Chinach zdobywając uznanie chińskich miłośników rock and rolla. Tym razem muzycy, którzy promują najnowszą płytę Journey spotkali się z chińskimi fanami.

Naszemu czasopismu wywiadu udzielił jeden z muzyków zespołu – Grzegorz Daroń. Jest to jego piąta wizyta w Chinach. Pierwsza miała miejsce 10 lat temu, gdy nagrywał muzykę do polsko - chińskiego filmu Kochankowie roku tygrysa. To był początek jego przyjaźni z Chinami.

Bursztyn: Jakie wrażenia wywołał Pan wtedy z Chin?

Grzegorz Daroń: Oczywiście zachwyciło mnie jedzenie, ludzie i poziom artystyczny muzyków. Byłem wtedy w Pekinie 10 dni, ale niewiele zobaczyłem, bo miałem sporo pracy i mało czasu na zwiedzanie.

B: Tak było, kiedy po raz pierwszy przyjechał Pan do Chin. A kolejne wizyty? Co było ich powodem?

G.D: Następnym razem przyleciałem do Chin już z zespołem ROAN, z którym jestem również obecnie na trasie koncertowej. Lecimy na południe Chin, na koncerty, m.in. do Hongkongu i Szanghaju. W Pekinie byłem teraz na dwóch koncertach z Justyną Steczkowską, jestem szefem muzycznym jej grupy.

B: Kto wybiera miejsca, które złożą się na Waszą trasę koncertową?

G.D: My je wybieramy, ale konsultujemy

to wcześniej z tymi, którzy nam tu na miejscu pomagają. Naszymi stałymi punktami, do których zawsze jeździmy, są Ningbo i Wuhan. Miasta te przyjaźnią się z miastami wojewódzkimi Bydgoszczą i Toruniem.

B: A które miejsca zrobiły na Panu największe wrażenie?

G.D: Myślę, że Szanghaj, ale zobaczymy jak teraz wypadnie Hongkong, choć tam jest chyba bardziej po angielsku niż po chińsku.

B: Jaka jest różnica między publicznością w Chinach i w Polsce?

G.D: Jest duża różnica. Np. dziś większość osób na sali reagowało bardzo spokojnie, więc nie wiedzieliśmy, czy im się nasza muzyka podoba czy nie. Ale na naszych koncertach z ROANEM w klubach jest szal, dużo młodych ludzi reaguje spontanicznie, bo kocha rock and rolla. Wtedy mamy pewność, że im się podoba to, co robimy. W Polsce reakcje są nieco inne, a muzyka jest ta sama.

B: Czyli muzyka wszystkich łączy. Jaki jest dziś chiński rock and roll?

G.D: Można powiedzieć tak: na pewno rock and roll wszystkich łączy i ułatwia komunikację. Obecnie chińskie grupy grają coraz lepiej i to jest coraz lepsza muzyka, coraz bardziej podobna do tego, co gra się na świecie. Jeszcze parę lat temu nie było to takie jasne, a 10 lat temu było zupełnie inaczej.

My obecnie współpracujemy z chińskimi muzykami i w końcu wydaliśmy płytę na chińskim rynku. Promujemy ją teraz na koncertach. Lubimy przyjeżdżać do Chin i dopóki będziemy tu zapraszani, zawsze chętnie będziemy wracać. (rozmawiała Wu Yu)

Krzysztof Zanussi – „Szukałem kontaktu z ludźmi, znalazłem go dzięki kinu”

Na zaproszenie V Międzynarodowego Festiwalu Filmowego w Pekinie do Chin przyjechał wybitny polski reżyser, Krzysztof Zanussi. 19 kwietnia podczas festiwalowej inauguracji pokazu polskich filmów, Krzysztof Zanussi spotkał się z chińskimi widzami, a dzień później wygłosił wykład na Pekińskiej Akademii Filmowej. Reżyser udzielił wywiadu naszemu czasopismu.

Bursztyn: Ile już razy był Pan w Chinach?

Krzysztof Zanussi: Nie umiem policzyć ile razy, bo w Chinach byłem już wiele razy. Na pewno od początku lat 90-tych, wcześniej nie miałem tego szczęścia. Byłem w Pekinie, Szanghaju, Kantonie i Harbinie. Miałem tu różne wykłady i spotkania. Żałuję, że tak późno poznałem Chiny i nie poznałem języka, który dziś jest tak ważny na świecie.

B: Czy zaobserwował Pan jakieś zmiany w Chinach na przestrzeni ostatnich dwudziestu kilku lat?

K.Z: Widzę ogromny wzrost stopy życiowej, szczególnie w dużych miastach. To jest imponujące. Widzę też, jak rosną problemy z tym związane. Kiedyś Pekin był miastem rowerów, dziś rowerów już prawie nie ma, za to jest ogromny smog, który trudno sobie wręcz wyobrazić. To są te nowe problemy. Widzę tu też ogromne galerie handlowe, w których mnóstwo ludzi robi wielkie zakupy. To nie jest dla mnie ciekawe, ja chciałbym tu widzieć dużo więcej starej chińskiej kultury i tradycji, a mniej powierzchownego bogactwa i blichtru. Ale to naturalne, tak to się rodzi.

B: Dowiedziałam się, że przed podjęciem studiów na Wydziale Reżyserii Szkoły Filmowej w Łodzi studiował Pan fizykę na Uniwersytecie Warszawskim i filozofię na Uniwersytecie Jagiellońskim. Dlaczego zmienił Pan plany i zdecydował się na karierę filmową? Czy wiedza o fizyce i filozofii przydała się Panu w pracy nad filmami?

Krzysztof Zanussi "Z ludźmi, znalazłem go kałem kontaktu dzięki kinu"

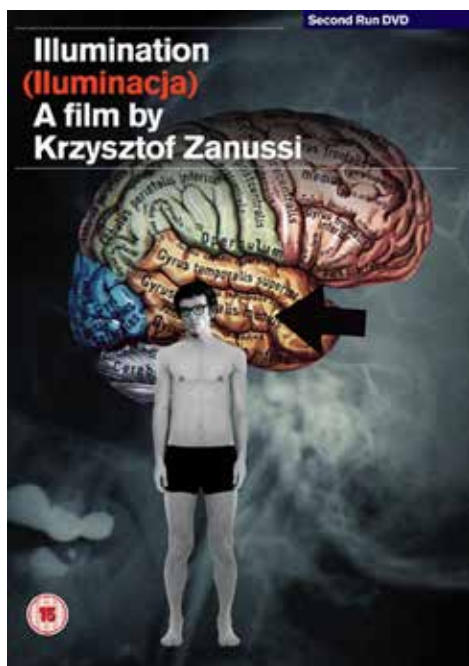
K.Z.: Całe życie odpowiadam na to pytanie. Fizykę kocham do dziś, ale ona nigdy mnie nie pokochała niestety. Filozofia była dla mnie wspaniałym narzędziem, ale nie celem. Ja szukałem kontaktu z ludźmi, znalazłem go dzięki kinu. Fizyka i filozofia pomogły mi znaleźć pewien punkt stały w świecie. Jest nim to, co nieznanne, czyli tajemnica, ogrom tej tajemnicy. Dzięki fizyce wiemy, że świat jest jeszcze mało poznany, a większości rzeczy nie wiemy. Podobnie jest w życiu. Dlaczego ktoś zachorował i umarł, a ktoś inny wygrał na loterii? Tego wszystkiego nie wiemy. Świat jest bardzo złożony. I to mi pozostało, szukanie tej tajemnicy i zagadki życia.

B: Ma Pan na swym koncie wiele filmów. Czy któryś z nich jest Pana ulubionym?

K.Z.: Nie mam ulubionego filmu. Robiłem je tak jak potrafiłem najlepiej. W różnych krajach i kręgach kulturowych cenione są różne moje filmy. Inne w Europie, inne w Azji, inne w Ameryce. Ja nie mogę tego wybierać. Cieszę się jednak z tego, że tak wiele moich filmów wzbudza zainteresowanie.

B: Słyszałam, że jest Pan inicjatorem kina moralnego niepokoju? Czy ambitne filmy wciąż cieszą się uznaniem polskich widzów?

K.Z.: Cieszą się uznaniem ambitnych widzów. Masowy widz, który jest masowym konsumentem z punktu widzenia kultury nie jest najważniejszy. On nie zmienia świata. Świat zmienia elita, ale nie ta finansowa, i to do niej trzeba dotrzeć – do ludzi, którzy poczuwają się do odpowiedzialności w każdym środowisku. To jest definicja elity. Do nich chcę dotrzeć, to jest moja publiczność. (Rozmawiała Wu Yu)

Film „Miasto 44” wzrusza i Chińczyków, i Polaków — Wywiad z reżyserem Janem Komasą

17 kwietnia w kinie Yaolai w Pekinie odbył się, w ramach Międzynarodowego Festiwalu Filmów, pokaz polskiego filmu „Miasto 44” w reżyserii Jana Komasy. Po projekcji, reżyser spotkał się z widzami. Chińska publiczność żywo zareagowała na film, bardzo wysoko go oceniając, dlatego spotkanie trwało ponad godzinę, padało wiele pytań.

„Miasto 44” opowiada o grupie młodych ludzi, którzy w dorosłość wchodzili w czasach okupacji i którzy walczyli w Powstaniu Warszawskim.

Jan Komasa powiedział, że stworzył ten film, aby ludzie nie zapomnieli historii i aby ta tragedia już się nigdy nie powtórzyła.

Bursztyn: W porównaniu z innymi filmami o wojnie ten film jest inny, wyjątkowy, choć niektóre sceny są może trochę zbyt krwawe, a inne zbyt nierealistyczne. Co Pan myśli o tej mieszance?

Jan Komasa: W „Mieście 44” wybrałem taki styl opowiadania, jaki dyktowało mi serce. Chciałem stworzyć film pełen kontrastów, który wywołuje silną reakcję u widza. Zestawiłem więc rzeczy, które ze sobą „walczą”, ponieważ jest to właśnie film o walce. Ścieranie się, tarcie o siebie, kontrastowanie – to kwintesencja „Miasta 44”. Nie stronię od kiczu – przechyłam go w różne strony: kicz przemocy i kicz miłości. Robię to, by zobaczyć po swojemu i na nowo to, co widzieliśmy dziesiątki razy w filmach wojennych. Chcę przełamać gatunek filmu wojennego i stworzyć własny sen o historii.

B: W filmie dwie dziewczyny symbolizują dwa skrajne typy myślenia – jedna walczyła i być może zginęła, druga uciekła, by przeżyć. Co Pana zdaniem jest lepszym wyborem?

JK: Myślę, że postawa głównego bohatera, który ma do wyboru dwie drogi symbolizowane przez postawy dwóch dziewczyn była i jest aktualna. Trzeba zrobić wszystko, by żyć. Co komu po byciu szlachetnym, ale martwym? Są jednak sytuacje, które ciężko sobie teraz nawet wyobrazić, kiedy człowiek ma wybór ostateczny w imię zachowania godności. To szczególnie ważne wyjście dla tych, którzy nie wierzą, że śmierć to koniec wszystkiego. Ja do takich należę.

B: Czy Pana córki oglądały już ten film? Kto jest jego adresatem?

JK: Mam córkę i syna. Syn jest jeszcze mały, ale córka widziała film na premierze i jej się podobał. Film adresowany

jest do publiczności powyżej 15 roku życia.

B: Przygotowanie filmu trwało 9 lat, to długi okres. Co motywowało Pana do pracy i jaka jest obecna sytuacja młodych reżyserów i możliwość rozwoju ich karier?

JK: Bardzo motywował mnie opór rzeczywistości i przeszkody jakie napotkałem. Im większe, tym większy zapał, by je w końcu pokonać. Chciałem pokazać samemu sobie, że 32-latek może zrealizować superprodukcję, którą do tej pory dostawał do reżyserii przeważnie ktoś, kto był już bardzo uznany.

Sytuacja młodych reżyserów w Polsce jest bardzo dobra, może najlepsza w historii. Jeśli tylko ktoś chce zrobić film, to go robi. Mamy Polski Instytut Sztuki Filmowej, mamy też różne fundusze, są programy europejskie, które pomagają wyprodukować film już od etapu samego scenariusza. Ten kto nie zdobędzie żadnych funduszy może zrealizować film po prostu – nawet na telefonie komórkowym. Mój kolega zarobił sam na film fabularny i wypuścił go do kin. Teraz wszyscy mają wręcz zbyt łatwo, co powoduje, że powstają filmy nie z potrzeby, a z braku potrzeby, z nudów, z kalkulacji, z próżności. Ale dla polskiej kinematografii jest to i tak chyba najlepszy okres po przełomowym 1989 roku.

B: Co było najtrudniejsze podczas realizacji filmu „Miasto 44”?

JK: Zdecydowanie dbanie o przeprowadzenie swojej autorskiej wizji. Przy takim wielkim budżecie film może się zrobić właściwie sam. Trzeba każdego dnia dziesiątki razy zadawać sobie pytanie: „czy ja to lubię, czy ulegam jakimś wpływom, czy to co robię jest moje czy nie itp.” To powodowało głównie ból głowy i potworne poczucie niepewności, niezrozumiałe dla tych, którzy nigdy niczego nie reżyserowali.

B: Czy podczas projekcji filmu reakcje chińskich widzów

były podobne do polskich? Jakie pytania zrobiły na Panu największe wrażenie?

JK: Reakcje widzów były podobne, ale dla Polaków ten film ma znaczenie symboliczne. To trochę tak, jakby zrobić w Chinach filmy o tematach, o których od zawsze dyskutują między sobą Chińczycy – wtedy taki film wywołałby narodową dyskusję. „Miasto 44” właśnie taką gorącą dyskusję wywołało w Polsce. Bardzo ciekawe było pytanie z publiczności o Rosjan stojących na brzegu rzeki, podczas gdy po drugiej stronie Niemcy masakrowali miasto – mimo że zostają jedynie wspomniani w filmie, to jednak ktoś z publiczności natychmiast zrozumiał ten kontekst. Co do Rosjan – zarówno Polacy jak i Chińczycy wiedzą, jak to jest istnieć pod bokiem kogoś tak potężnego jak Rosja. Wydaje mi się też, że Chińczycy dobrze wiedzą, co to znaczy zostać zdradzonym przez inny naród. Nie inaczej czujemy się w Polsce względem i Rosjan, i krajów Zachodu. Powstanie Warszawskie nauczyło nas, że niestety możemy polegać tylko na sobie. Wydaje mi się, że Chińczycy bardzo podobną lekcję wynieśli ze swojej historii.

B: Jakie jest Pana zdanie o Powstaniu Warszawskim i Drugiej Wojnie Światowej?

JK: Druga Wojna Światowa była jednym wielkim złem, jak każda wojna. Czas wojny to dla mnie upadek ludzkości, upadek wszystkiego, w co wierzę. Chciałbym, by kiedyś wojna jako taka była tylko mglistym wspomnieniem. Powstanie Warszawskie to taki tragiczny, romantyczny zryw ludzi, którzy są przyparci do ściany i jeszcze wierzą, jak się okazało bardzo naiwnie, że się uda. Dziś jesteśmy mądrzejsi, wtedy w większości myśleliśmy, że to jedyna droga. Ciężko ferować wyroki, ciężko kogoś oskarżać w obliczu takiej masakry.

Zniszczono całe miasto, zginęło prawie 200 tys. osób. To było ludobójstwo Niemców na Polakach w samym środku tzw. cywilizowanego świata Zachodu. Pokazało ono jak bardzo kruche były wartości wyznawane przez Europę, której jako Polska jesteśmy częścią.

B: Czy ma Pan ochotę w przyszłości współpracować z Chinami i w jaki sposób?

JK: Marzę, by współpracować z Chinami. Chciałbym, by Chiny poznały nasz kraj i naszą kulturę, ponieważ mamy wiele do zaoferowania. Chciałbym również, by Polska i Europa odkryły Chiny jeszcze bardziej. Azja kojarzy się Europejczykom głównie z wakacjami w Tajlandii i mangą z Japonii. Chiny kojarzą się z podróbkami, a to bardzo krzywdzące skojarzenie, szczególnie w obliczu tak potężnego i wspaniałego dziedzictwa kulturalnego Chin. Jako reżyser chciałbym poznać i zainspirować się Chinami jeszcze bardziej – może dzięki temu zaowocowałoby to filmem o Chinach lub w Chinach? Kto wie. Wiem, że o Chiny i kontakty z Chinami walczą Stany Zjednoczone. Uważam jednak, że chodzi w tej grze tylko o pieniądze. A prawdziwa kultura i sztuka nie mają z pieniędzmi nic a nic wspólnego, są czystą wartością ludzkości – i to, uważam, ma do zaoferowania Chinom Europa, w szczególności Polska. Każdy człowiek ma duchową potrzebę czegoś więcej. Mnie interesuje właśnie to „coś więcej”. Chciałbym zrozumieć, czym to jest i dlaczego akurat my, jako ludzie, to odczuwamy, choć wielu się do tego nie przyznaje. (Rozmawiała Wu Yu)

彝

中国少数民族 族的傳統

云南省地处中国西南部，毗邻越南、老挝和缅甸三国。这里的地形多为山地，属热带气候。除了美丽如画的风光，云南还以丰富多彩的少数民族聚居而著称于世，彝族便是其中之一。作为中国第六大少数民族，据统计其人口总数约 800 万，主要聚居在云南、四川、贵州三省，邻国老挝、缅甸、泰国以及其他东南亚国家。

云南省设立了多个少数民族自治州，楚雄彝族自治州便是其中的代表之一。在这海拔 2400 米的地方有一个远离城市喧嚣和污染的彝族村落“狮子村”，这里的人们并不借助现代科技而是延续着古朴的农耕方式耕种土地，家家户户都有一块自己的田地。

彝族的传统

今天，彝族的后代们仍然保持其祖先的传统。

彝族有虎图腾崇拜的痕迹。过去，彝语称虎为“罗”，彝族人自称“罗罗”，意为“卧虎藏龙”。彝族人选择这两种强大无畏的动物作为图腾象征并不令人意外，因为在如此恶劣的山林条件下生存凭借的便是勇猛与顽强。

彝

族的传统服饰

绣有不同的图案，每

一种都隐藏着某种特殊含义。

过去，每个女孩都拥有 300 多套不

同的服饰，每天都会变换着花样穿。如今，

这些美丽斑斓的传统服装仍然存在于彝族人的衣柜

中，但人们只在节日或特殊场合穿着。

火能赋予生命，彝族自古崇拜火元素。每年的农历六月底他

们聚集在一起，点火，在火堆边跳舞，祈求风调雨顺，丰衣足食。这个传

统节日被称为火把节。

茶与米酒

彝族人以热情好客著称，迎客时常以一杯当地的米酒相敬。彝族人流传着一句玩笑话：若客人喜欢这米酒，他只能喝一杯，但若他不喜欢那就得喝三杯。

另一种彝族人不可或缺的饮品便是“烤茶”。过去烤茶是每个姑娘都必须掌握的手艺，不然则难以出嫁。烤茶之前先烤罐，待罐极热之时，将茶叶放入，在炭火上翻转烘烤，当茶叶焦黄时，再将烧开水一下子冲进去，一阵清苦的香味登时泛了上来，仅一杯便足以令人心身愉悦。

彝族拥有悠久的历史，他们不仅有属于自己的语言和文字，甚至根据太阳的运行创造了他们自己的万年历，彝族的日历由 10 个月组成，每月 36 天，如今这种日历已不再使用。

彝族医药

由于居住在交通不便的偏远山区，彝族人不得不依靠自己想方设法与各种疾病斗争，彝族传统医药便应运而生。彝族医药在许多方面类似于中医，但也有其独特性。如今在楚雄彝族自治州仍然保留着这种用古医学治疗病人的诊所，那里的医生研制着可以帮助治疗胃肠道疾病甚至对抗癌症的草药。

食物对于彝族人来说亦是药材的一种，彝族人烹饪时常用到采自大自然的野生草药，其中之一便是板蓝根的叶子，一种可以用于抗菌、抗病毒及消炎的传统药材。

彝族人说，春日花草飘香，夏日时蔬丰盛，秋日水果丰收，冬日则能寻觅到各类块茎植物，也正是这些自然馈赠给予了他们健康的体魄。（文/鲁杰）

Tradycje mniejszości etnicznej Yi

Prowincja Yunnan, której nazwę można przetłumaczyć jako Na Południe od Chmur bądź Chmurne Południe, leży w południowo-zachodnich Chinach. Zajmuje ona rozległy obszar pogórza, granicząc z Wietnamem, Laosem i Birmą. Słynie z przepięknych krajobrazów i z tego, że jest skupiskiem licznych mniejszości etnicznych. Wśród nich – Yi. W Chinach, w górskich obszarach prowincji Syczuan, Yunnan, Guizhou i Guangxi, mieszka ok. 8 mln członków tej narodowości. Ludność Yi żyje także na terenach sąsiadujących z Chinami krajów: Tajlandii, Wietnamu, Birmy i Laosu.

W Yunnanie jest wiele autonomicznych prefektur mniejszości etnicznych. Jedną z nich jest Chuxiong. W Chuxiong na wysokości 2400 m n.p.m., oddalona od miejskiego zgiełku i zanieczyszczeń, leży „Wioska Lwa” (Shizi Cun). Jej mieszkańcy, ludność Yi, zajmują się rolnictwem. Każda rodzina ma swój kawałek ziemi. Metody upraw nie zmieniły się tu od wieków. Rolnicy z Wioski Lwa nie korzystają z osiągnięć współczesnej nauki, lecz kontynuują praktyki stosowane przez stulecia przez ich przodków.

Zwyczaje i tradycje Yi

Yi wciąż żyją zgodnie z tradycją przodków. W ich kulturze nadal widoczne są ślady kultu Tygrysa (lo – w jęz. Yi). Sami nazywają się Lolo, czyli „przyczajony tygrys i ukryty smok”. Te dwa potężne i nieustraszone zwierzęta wybrali też na symbol swojego totemu. Nic w tym dziwnego, gdyż aby przetrwać w trudnych górskich warunkach potrzebna jest odwaga i wytrwałość.

Tradycyjna odzież Yi haftowana jest w różne wzory, a każdy z nich kryje specjalne znaczenie. Dawniej kobiety miały po ponad 300 strojów i codziennie nosiły inny. Obecnie wkładają swe piękne tradycyjne kostiumy tylko w święta i na specjalne okazje.

Yi mają duży szacunek do ognia, ponieważ według ich wierzeń jest on źródłem życia. Dlatego każdego roku, pod koniec szóstego miesiąca kalendarza księżycowego, gromadzą się, rozpalają ogień i tańczą wokół ogniska. W ten sposób modlą się o dobrą pogodę oraz dostatek odzieży i żywności.

Herbata i wino ryżowe

Yi są znani ze swej gościnności. Przybyszów witają lokalnym winem ryżowym. Krąży wśród nich żartobliwe powiedzenie: jeśli gościowi smakuje ich wino, to może wypić jedynie czarkę, ale jeśli napój nie przypadnie mu do gustu, to musi wypić trzy czarki.

Innym napojem będącym dumą Yi jest herbata o bardzo specyficznym aromacie. Aromat ten jest wynikiem specjalnego prażenia liści herbaty. Kiedyś każda dziewczyna musiała posiąść sztukę odpowiedniego preparowania liści i przygotowania tego napoju. W przeciwnym razie, trudno jej było wyjść za mąż.

Mniejszość etniczna Yi ma długą historię, własny język, pismo i tradycje. Stworzyli nawet (choć już dziś nie używają go) swój kalendarz – kalendarz słoneczny, według którego rok liczył 10 miesięcy, a każdy miesiąc miał 36 dni.

Medycyna Yi

Ponieważ Yi zamieszkiwali odległe, niedostępne górskie tereny, mogli polegać tylko na sobie w walce z różnymi chorobami. Tak narodziła się tradycyjna medycyna narodowości Yi. Wiele ją łączy z chińską medycyną, ma ona jednak także swoje oryginalne lecznicze metody i środki. Dzisiaj, w regionach zamieszkałych przez Yi, działa wiele ośrodków i przychodni tej lokalnej medycyny, której lekarze, stosując mieszanki ziół, potrafią wyleczyć najróżniejsze przypadłości, nawet raka.

Zdrowa dieta to również sposób na utrzymanie dobrej kondycji. W kuchni Yi używa się wielu dziko rosnących ziół i przypraw. Zapobiegają one lub przynoszą ulgę w wielu dolegliwościach.

Ludzie Yi mówią: „W wiosennym słońcu unosi się aromat kwiatów i ziół, czas letniego słońca obfituje w warzywa, w słońcu jesieni dojrzewają bogate zbiory owoców, a pod zimowym słońcem ziemia kryje wszelkiego rodzaju bulwy”. To właśnie dzięki tym darom natury Yi cieszą się tak dobrym zdrowiem. (tekst: Lu Jie, tł. Qu Pengjie)

爱的居所——访达孜县金叶敬老院

贡桑老人今年53岁了，从小父母双亡，后来其他亲人也陆续去世，便只剩下她一个人住在塔杰乡里。她的手脚都不太好，年龄大了之后没法再干农活，乡县政府便将她接到了拉萨市达孜县社会福利院——金叶敬老院。贡桑老人说，来到敬老院后，她的精神比之前好了，身体也舒服了。更重要的是，她认识了来自同乡的62岁的阿旺老人。她帮阿旺洗衣服，阿旺帮她拎东西、打饭，慢慢地两个人便互生了情愫，并在敬老院里结为了夫妻，住在一套52平方米二室一厅的房子里，过着幸福的生活。说起这段过往，贡桑老人的脸上漾着满满的幸福，略显腼腆地笑着望向坐在身旁的老伴儿阿旺。

与贡桑和阿旺一样，金叶敬老院里一共住着120位这样的“五保”老人，国家对他们实施“保吃、保穿、保住、保医、保葬”的社会保障。金叶敬老院的院长旦增卓玛介绍称，2009年该院刚刚成立时只有45位老人住在这里。经过后期的不断投资与宣传，目前这里已拥有大面积的绿化带和室外健身场地，同时设有宽敞明亮的老人住房、综合活动室、食堂、医务室、康复按摩室等，每间房屋配备彩电、卫浴、厨房等基本生活设施，是集颐养、娱乐、保健、生产于一体的综合性敬老院。旦增卓玛院长表示，老人们在这里能够得到身体与精神上的双重照顾。旦增卓玛

说：“我们有时间的话，像过3·28（百万农奴解放日）啊、重阳节啊、雪顿节、3月8号的妇女节、藏历节、春节、元旦，我们大型的活动都要搞。小型的活动在这个院子里面我们也要搞。平时我们就让老人跳跳健身操，有时候组织他们集体看藏戏，有时候给他们看一些法制观念方面的，关于身心健康的，给他们宣传宣传。平时他们早上早早起来，在我们这个院子里面转，然后就在我们那个健身的地方健一下身。”

欢快的藏族音乐响起，一群年轻的姑娘小伙子们跳起了工布舞，上百名老人坐在院子里，观看着这“纪念西藏百万农奴解放56周年”文艺汇演活动。他们的脸上带着笑容，跟着音乐哼唱着，甚至有的老人合着旋律跳起舞来。他们此前大多一个人住在村里，住着屋顶漏雨的房屋，三顿饭也吃不饱，更没有新衣服穿。有的人还要干农活，以致患有风湿性关节炎。但是到了金叶敬老院，充足的营养让老人们越变越年轻，拥有了更好的精神面貌。

当然，此前长期独自生活的经历让许多老人的性格变得孤僻，心里有着许多负担。为了更好地对老人的身心健康进行疏导，县医院还会定期到这里进行义诊。轮岗至金叶敬老院的医生索郎次仁表示，老人的健康都没有太大问题，更重要的是缓解他们的心理压力。

老人们健康快乐，是金叶敬老院里的每一名工作人员的心愿。在这里已经工作了六年的次旺德吉告诉记者，她每天一早就开始检查老人的身体状况，问一问老人需要什么，照顾老人的起居。晚上也要在这里值班，防止老人出现突发性的心脏病或者高血压。她说，她将每一位老人都当亲人看待。

老人们在这里有了自己的归属，过着幸福祥和的晚年生活。今年已经 57 岁的玛加表示，他在这里得到了很好的照顾，这里的生活让他觉得非常幸福。玛加老人说：“全体工作人员都会去老人那边帮忙，照顾一些重病老人。给弄清洁卫生，洗洗衣服，洗洗头，理理发。所以说各方面

都做得非常周道，没什么遗憾。我觉得在这里生活得非常幸福。”

“老有所养”是自古以来所有社会所追求的一大理想，中国也正面临老龄化加剧问题。在充满爱的金叶敬老院里，真正实现了“老有所养、老有所依、老有所乐”，为老年人的生活打开了一扇新的大门。（文/李聪）

问题：

1. 金叶敬老院里一共住着多少位“五保”老人？
2. 西藏百万农奴解放日是哪一天？

„Jinye” – dom opieki społecznej w Dazi w Tybecie

Gong Sang skończy w tym roku 53 lata. Jej rodzice zmarli, gdy jeszcze była dzieckiem. Później odchodzili kolejni krewni, aż została sama.

Kiedy jest się w starszym wieku, trudno samemu prowadzić gospodarstwo. A do tego ręce i nogi Gong Sang, mieszkanki wioski Taji, nie są już takie sprawne jak kiedyś i często odmawiają posłuszeństwa. Brakuje jej sił do pracy w polu.

Z pomocą przyszły władze powiatu. Dzięki ich staraniom została przyjęta do domu opieki społecznej dla osób starszych i samotnych „Jinye” w powiecie Dazi w pobliżu Lhasy. W „Jinye” samopoczucie Gong Sang zdecydowanie się poprawiło, tym bardziej że poznała tu 62-letniego A Wanga.

Gong Sang pomagała mu w praniu ubrań, a A Wang pomagał jej w noszeniu ciężkich rzeczy. Znajomość

przerodziła się w uczucie. Para pobrała się i zamieszkała w trzypokojowym mieszkaniu – są bardzo szczęśliwi. Kiedy Gong Sang opowiada ich wspólną historię, z uśmiechem spogląda na swego męża, który siedzi obok. Jej twarz promienieje.

Dom opieki „Jinye” ma 120 pensjonariuszy. Wszyscy oni, tak jak Gong Sang i A Wang, objęci są skierowaniem do osób w starszym wieku rządowym programem „5 zabezpieczeń”, co oznacza, że mają zapewnione wyżywienie, odzież, mieszkanie, opiekę medyczną oraz pochówek.

Po placówce oprowadza nas jej dyrektor, Danzengzhuoma. Powiedział nam, że na początku, zaraz po jej powstaniu w roku 2009, zamieszkiwało tu tylko 45 osób, dopiero później grono to zaczęło się stopniowo powiększać, aż urosło do 120-osobowej grupy. W tym czasie prowadzono kolejne fazy inwestycji, dzięki którym obiekt posiada obecnie spore tereny zielone, place do ćwiczeń ze sprzętem gimnastycznym, wygodne i jasne pokoje, salę integracyjną, stołówkę, gabinet medyczny, gabinet rehabilitacyjny, pomieszczenie do masażu. Każdy pokój wyposażony jest w telewizor kolorowy, łazienkę i kuchnię. Dyrektor Dangzengzhuoma wyjaśnił, że pensjonariusze mają tu zapewnioną opiekę zarówno zdrowotną jak i duchową: "Podczas świąt takich jak 28 marca (Dzień Wyzwolenia Miliona Chłopów Pańszczyźnianych), święto Podwójnych Dziewiątek (9 dnia 9 miesiąca kalendarza księżycowego – Dzień Seniora), tybetańskie święto Shoton (Święto Jogurtu), Dzień Kobiet, Losar (tybetański Nowy Rok), Święto Wiosny i Nowy Rok organizujemy różne większe i mniejsze imprezy. Naszym podopiecznym oferujemy też regularne zajęcia gimnastyczne, wspólne oglądanie przedstawień opery tybetańskiej, a także odczyty i wykłady na temat praworządności, ochrony zdrowia itd. Rano wszyscy wstają wcześnie, spacerują na świeżym powietrzu, ćwiczą, rozmawiają”.

W tym roku w ramach obchodów 56. rocznicy Wyzwolenia Miliona Chłopów Pańszczyźnianych w Tybecie w domu opieki „Jinye” zorganizowano występy artystyczne. Na program składały się tradycyjne tańce i pieśni regionu w wykonaniu grupy młodych artystów. Ponad stu seniorów z uśmiechem przyglądało się przedstawieniu, śpiewając wraz z aktorami. Niektórzy nawet przyłączali się do tańczących.

Wcześniej większość z nich mieszkała samotnie w wioskach, miała stare mieszkania, brakowało im środków na żywność czy nowe ubrania. Niektórzy musieli pracować w polu, więc często nękał ich reumatyzm. Po przeprowadzce do „Jinye” odmłodnieli, stali się zdrowsi.

Z powodu długoletniego życia w samotności, wielu starszych ludzi staje się zamkniętymi w sobie samotnikami nieszukającymi kontaktu z innymi, niepotrafiącymi otworzyć się na drugiego człowieka, a przez to nieszczęśliwymi. W „Jinye” takim pacjentom próbują pomóc lekarze psycholodzy ze szpitala powiatowego. Suolangciren, lekarz dyżurny domu opieki w Dazi jest zdania, że kondycja fizyczna osób w podeszłym wieku nie stanowi takiego problemu jak ich kondycja psychiczna.

Opieka nad starszymi ludźmi i sprawianie, że są choć trochę szczęśliwsi i radośni to niemal misja każdego pracownika domu spokojnej starości „Jinye”. Pani Ciwangdeji pracuje tu od 6 lat. Codziennie jej praca zaczyna się od sprawdzenia stanu zdrowia pensjonariuszy i pytania czego potrzebują. Wiezorami często ma dyżur na wypadek nagłej choroby któregoś z nich. Ciwangdeji traktuje każdego mieszkańca jak swojego krewnego.

Starsi ludzie znaleźli swoje miejsce w domu, gdzie wiodą szczęśliwe i spokojne życie. 57-letni Ma Jia wysoko ceni sobie opiekę, jaką jest otoczony i twierdzi, że życie tu daje mu wiele radości: „Wszyscy pracownicy troskliwie się nami zajmują, dbają o naszą higienę, pomagają w praniu, myciu włosów i czesaniu. Czuję się tutaj bardzo szczęśliwy”.

Zapewnienie ludziom starszym odpowiedniej opieki stanowi cały czas duże społeczne wyzwanie, tym bardziej że Chiny stoją w obliczu problemu starzenia się społeczeństwa. Przepelniony miłością dom spokojnej starości „Jinye” jest przykładem, jak może wyglądać życie chińskich seniorów. (tekst: Li Cong, tł. Kong Shiping)

Pytania:

1. Ile pensjonariuszy mieszka w domu opieki „Jinye”?
2. Kiedy przypada Dzień Wyzwolenia Miliona Chłopów Pańszczyźnianych w Tybecie?

马祖里

—— 湖泊的王国

帆船帆板爱好者的天堂

水孕育生命，运动带来快乐。位于波兰北部的马祖里作为湖泊的王国，聚集了 3000 多个湖泊，水系之间相互连接，总面积将近 1500 平方公里，这里被称为波兰之肺，森林覆盖面积在波兰处于第四位。虽然中国游客对此地知道的不多，但是对于世界上很多帆板帆船爱好者来说，绵长的水路为他们提供了良好的天然竞技场。据当地导游介绍，每年五月到九月，马祖里就迎来了最好的旅游时节，每年会吸引数以万计的世界帆船帆板爱好者。不过这里不仅仅是职业选手们的最爱，也是波兰普通家庭一年或两年间必须要去度假的地方，人类亲近水的灵动，体会水上运动的快乐。

今年 38 岁的导游 Lukas Jochymek 以自己的家乡为荣，经常与水上运动亲密接触的他，对人十分热情阳光。他很兴奋的说我们是他接待的第一批中国游客，这里亚洲人的面孔很少，欢迎中国游客也能来到马祖里感受水上运动的快乐。目前来马祖里的游客以欧洲游客为主，其中包括波兰、德国、意大利、奥地利、俄罗斯的游客。Lukas Jochymek 说起自己最喜欢的风景，就是在广阔的水域上，点缀的点点白帆，在蓝天白云的映衬下景色非常优美。

在马祖里米克瓦伊基，Lukas Jochymek 把我们领到当地的一艘以肖邦命名的帆船上，乘风破浪，带我们出海航行。对于马祖里人来说，因广阔的湖面堪比大海，因此也称是勇敢者的天堂。马祖里湖面变化很大，湖面上经常会起大风，因此并不是所有人都能坚持下来，有的人会选择返航，而这为勇敢者增加难度的同时也带来了运动的快乐。在这里虽然有专门的港口，但是有趣的是很多人还是会选择在野外停靠船舶，这在马祖里这是被允许的，也是十分特别的景色。尤其真正的职业爱好者，世界级选手更喜欢停在野外的港口上，更为私密和广阔的空间，让人们可以在运动后，洗澡、支起帐篷点起篝火享受野外休闲的乐趣。在欧洲，帆船旅行已经成为人们生活中重要的组成部分，人们用一周到两周的时间在水上度假，不仅可以观看两岸的风景，还可以跳到湖里游泳。人们沿着湖道旅行，每天换一个风景，这被欧洲人称为水上的房车旅行。

在马祖里，帆船帆板并不是唯一的运动，来一场环湖的自行车之旅也是不错的选择。大片的蒲公英芳草地、各式各样欧洲别墅建筑、森林深处，随时变幻的风景，让人亲近自然。

被称为波兰之肺马祖里，环境是当地人的生命。Lukas Jochymek 介绍说，30 年前，因为人们对经济利益的强烈追求，马祖里也曾经一度污染严重，不仅空气质量糟糕，马祖里湖中的鱼比此前减少了 1/4。随着波兰加入欧盟，马祖里的生态也重新被重视起来。经过近 10 年的修复，现在在马祖里可以找到无污染的奇迹。马祖里现如今排名在波兰森林面积的排名第四位，已被欧盟认定为 30 年绿色保护区。因为有了此前污染的历史，现如今在马祖里有着极其严格的环保措施，当地人认为旅游开发是件危险的事情。非法垂钓、森林生火在法律法规上都有着严重的惩罚措施，除了高额的罚款，可能还会面临牢狱之灾。也许正因为有了人们对自然的敬畏，马祖里现如今才得以维持最优良的环境。

不过，Lukas Jochymek 遗憾的说，到目前为止马祖里的鱼群还没有恢复到被污染前的数量，这是马祖里的遗憾，也希望为世界其他地方敲响警钟。（图文 / 湘怡）

Lhasa: miasto wyjątkowego uroku i kolorytu

Lhasa, stolica Tybetańskiego Regionu Autonomicznego ChRL jest świętym miejscem buddyzmu tybetańskiego. Położone na wysokości 3650 m n.p.m. miasto słynie z niepowtarzalnego uroku, wielowiekowej historii, osobliwych zwyczajów oraz bogatej i barwnej kultury religijnej.

To również miasto licznych zabytków. Do najsłynniejszych należą wpisane na listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego UNESCO: Pałac Potala, świątynia Dżokhang i klasztor Norbulingka. Obok obiektów historycznych turystów kusi także Barkhor (Bakuo Jie), tętniąca życiem ulica handlowa w centrum Lhasy.

拉萨街景一瞥

拉萨是中国西藏自治区的首府，也是藏传佛教圣地。拉萨位于西藏高原的中部、喜马拉雅山脉北侧，海拔3650米。拉萨以风光秀丽、历史悠久、风俗民情独特、宗教色彩浓厚而闻名于世。

拉萨拥有众多古迹遗址，布达拉宫、大昭寺和罗布林卡被列为世界文化遗产。著名的商业街——八廓街也吸引着众多游客参观游览。（文/刘建峰）

Piękny krajobraz Mongolii Wewnętrznej

Region Autonomiczny Mongolii Wewnętrznej (Mongolia Wewnętrzna) znajduje się w północnej części Chin i stanowi ponad 12% powierzchni kraju. Stepy i las w jej wschodniej części oraz pustynia Gobi w zachodniej co roku przyciągają wielu turystów z kraju i zagranicy.

W Mongolii Wewnętrznej panuje klimat kontynentalny. Występują więc tam duże wahania temperatury, tak w ciągu doby, jak i w skali roku. Okres od maja do września to najlepszy czas na odwiedzenie tego regionu. Rozległy krajobraz stepowy wypełniony soczystą zielenią wygląda jak wyjęty z obrazu, szczególnie step Hu Lunbeier, najbardziej cenione obecnie naturalne pastwisko w Chinach. Jazda konna, zapasy i taniec są ulubionymi rozrywkami Mongołów, którzy zamieszkują te tereny.

Xiangshawan, co na polski można przetłumaczyć jako „Zatoka śpiewających piasków” jest największym położonym na pustyni ośrodkiem turystyki i wypoczynku. Słynie m. in. z tego, że „tutejsze piaski potrafią śpiewać”. Wydmy Xiangshawan sięgają 110 metrów, a dzięki ich specyficznemu ułożeniu powstaje echo – piaski wydają dźwięki, które brzmią jak piękna symfonia. (tł.: Zhuang Yan)

驰骋草原沙漠感受塞外风情

内蒙古自治区位于中华人民共和国北部边疆，土地总面积为 118.3 万平方公里，占全国总面积的 12.3%。其东部的草原区、森林区和西部的戈壁沙漠区每年都吸引着众多中外游客前来观赏游玩。

内蒙古大草原的气温年际变化显著，为气温极差与日较差全国最大的地区。每年的 5-9 月是去内蒙古旅游的最佳时间。内蒙古大草原，鲜碧如画，一望无际，尤其是以北部呼伦贝尔为中心的大兴安岭西麓林缘草甸草场，更是目前中国最佳的天然牧场之一。骑马、摔跤、载歌载舞是草原上的蒙古人最爱的娱乐项目。

西部沙漠区的响沙湾是中国最大的沙漠旅游休闲度假地，以“这里的沙子会唱歌”而闻名。响沙湾沙高 110 米，依着滚滚沙丘，面临大川，背风向阳坡，地形呈月牙形分布，形成一个巨大的沙丘回音壁。沙子干燥时，游客攀着软梯，或乘坐缆车登上“银肯”沙丘顶，往下滑溜，沙丘会发出轰隆声，轻则如青蛙“呱呱”的叫声，重则像汽车、飞机轰鸣，又如惊雷贯耳，更像一曲激昂澎湃的交响乐。（编辑 / 庄妍）

响沙湾

Ryba na parze

Składniki:

1 karp
1 łyżka oleju sezamowego lub
sojowego
1 łyżeczka cukru
2 łyżki sosu sojowego lub łyżka
przyprawy Maggi wymieszana z łyżką
wody
2 łyżki rozartego czosnku,
1 łyżeczka zmielonego chili bądź ostrej
papryki,
2 łyżki posiekanego szczypiorku

Składniki marynaty:

łyżka wódki
pół łyżeczki soli

Sposób przyrządzania:

1. Rybę oczyścić, wypatroszyć i dokładnie umyć
2. W misce połączyć składniki marynaty, natrzeć nią rybę i odstawić na 15 minut.
3. Rybę dokładnie wymieszać z pozostałymi składnikami poza pieprzem tureckim i szczypiorkiem, ułożyć na głębokim talerzu.
4. W płaskim dużym garnku umieścić do góry dnem drugi głęboki talerz lub wkładkę do gotowania na parze i wlać wrzątek. Na talerzu bądź wkładce umieścić talerz z rybą. Szczelnie przykryć i postawić na dużym ogniu. Gotować 25 minut, w razie potrzeby dolewając wrzątku (wody powinno być tyle, aby podczas gotowania nie zalała ryby na talerzu – lepiej jest wlać jej trochę mniej niż za dużo).
5. Po 25 minutach zestawić z ognia, ostrożnie wyjąć rybę, posypać pieprzem tureckim lub chili oraz szczypiorkiem.

别具特色的波兰美食

(编译 / 韩新忠)

说起波兰的美食，多数国人大概都没有什么概念，以为这里就是大口喝伏特加，大口吃肉的地方。但实际上，虽然波兰菜并不如法、意大餐那样丰富、精致，可是地理位置上处于中欧的波兰在饮食方面吸收了周边各个国家的烹饪精华，因此波兰的美食兼有俄罗斯、法国、意大利等国的特色。此外，由于历史上曾经有大批犹太人在此定居，波兰的饮食还具有一些犹太民族的特点。如果要论哪些波兰美味最为出名，则非波兰香肠、浓汤以及波兰饺子莫属。波兰美味虽然不少，但是与中国的饮食相比却也只能算是小巫见大巫。此外，只有在国外才会发现，身上最固执的部分是自己的“中国胃”，因为吃得最习惯的还是中餐。虽然习惯使然，但是饮食也是一国文化的一部分，所以如果身处他乡的话，还是应当尝遍当地美食，与他国文化来一次全方位的接触。

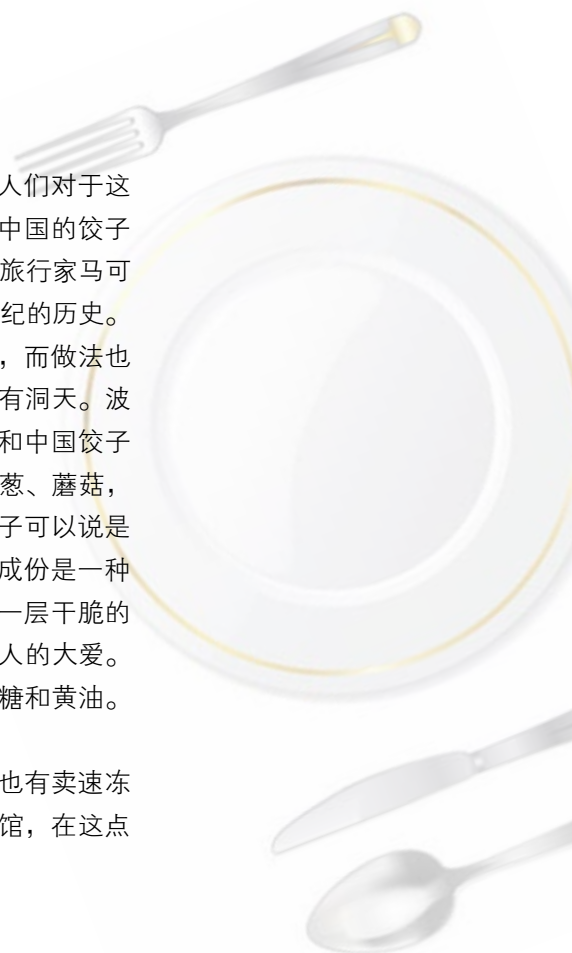

大众化的波兰饺子

中国有句俗话，叫“好吃不如饺子”，这足够体现出饺子的美味以及人们对于这种面食的喜爱。中国的饺子好吃，波兰的饺子也毫不逊色，而且据说还跟中国的饺子有着渊源。有一种说法是，波兰的饺子最早起源于中国，然后在 13 世纪由旅行家马可波罗带到了欧洲，并从此在波兰“定居”下来，说起来距今也有了近 8 个世纪的历史。

有了这种“历史渊源”，波兰饺子在外形上看还真跟中国饺子差不多，而做法也主要是煮、煎、炸等等。外形相近、做法类似，但是波兰饺子的馅料却别有洞天。波兰饺子主要有四种馅料：素馅、肉馅、奶酪馅以及水果馅。波兰肉馅饺子和中国饺子的配料和味道略有些相似，而素馅饺子里面主要有圆白菜制作的酸菜、洋葱、蘑菇，然后配以各种香料调配。夏天，用在森林里采集的野生蘑菇制作的素馅饺子可以说是上佳美味。波兰饺子中比较特别的要数奶酪和水果馅的。奶酪馅料的主要成份是一种白色软奶酪和土豆泥。吃的时候先煮好，然后煎一下，最后饺子上面再撒一层干脆的培根碎和酸奶油，松软可口，咸香不腻。除此以外，水果馅饺子也是波兰人的大爱。这种饺子的馅料主要是樱桃、草莓、蓝莓以及其它浆果等等，然后再加上糖和黄油。这种饺子一般都不会作为主食，主要是作为饭后甜点。

饺子在波兰是非常大众的食品，几乎家家的主妇都会做，而且超市里也有卖速冻饺子的。另外波兰饭馆里面也几乎都可以吃到饺子，而且还有专门的饺子馆，在这点上和我们中国还真的是很像。

品种繁多的香肠

说起波兰的香肠，更是大名鼎鼎。举个例子来说吧，在英文当中香肠是 sausage，但是对于波兰香肠却另外有一个专门的词汇，那就是 kielbasa。这个词来源于波兰语，其意专指波兰香肠，由此对于波兰香肠的声名可见一斑。

波兰香肠品种繁多，但比较有特色的包括卡班诺斯香肠、克拉科夫香肠以及乡村风味香肠。卡班诺斯肠的名字来自于波兰东部比亚韦斯托克地区，这个地区把小公猪称为卡班诺斯，因此顾名思义，这种香肠的主要原料便是猪肉，然后配以胡椒，灌制后风干而成。吃的时候只用白水煮熟便可，然后可以配以芥末酱，相当味美。卡班诺斯香肠外形十分有特点，极其细长，长度可达 60 厘米，但直径却只有 1 厘米左右。

克拉科夫香肠在波兰也是大名鼎鼎，它的名字来源于波兰南部重镇克拉科夫。这种香肠的主要原料也是猪肉，但是配料要比卡班诺斯肠丰富许多，除胡椒之外还有大蒜、香菜以及多香果等等。克拉科夫香肠外形短粗，颇像中国的火腿肠，味道也有些相近。克拉科夫香肠是熏制香肠，买回来之后不用再加工就可以直接食用。

味道独特的浓汤

在众多波兰美食中，味道独特的各式浓汤也算是一道独特的风景，这其中包括红菜汤、罗素汤（波兰风味面条鸡汤）、蘑菇汤等等，但最具波兰特点的要算波兰酸汤和牛肚汤。

波兰酸汤在波兰语当中叫 żur 或者 zurek。这种汤的主要原料是发酸的黑麦、香肠以及煮鸡蛋，然后配以其它香料熬制而成。由于使用了发酸的黑麦，因此这种汤有一种非常特别的酸味，但是也正因为使用黑麦才使得这种汤的营养更为丰富。在一般的饭馆中，波兰酸汤都是盛在盘子当中供顾客食用，但是也有一些比较有特色的饭馆会把烤制成碗状的面包中间掏空后作为盛汤的容器。这种“面包碗”的外壳烤制的相当坚硬，因此丝毫不必担心汤汁会流出来，而且由于面包浸在汤里也使得波兰酸汤的味道更加浓厚。

另外一种较有特色的汤是牛肚汤。欧洲人较少食用动物内脏，但是波兰人对于牛肚汤却是一个例外。牛肚汤的主要原料就是牛肚，但也有一些地区使用鹿肚。在烹制之前，先要把牛肚洗净并切成细丝，然后加入胡椒、辣椒、肉豆蔻、生姜等香料放入锅中一同熬制，直到牛肚变得软烂。虽然早在 14 世纪牛肚汤就已经在波兰非常流行，并且深受国王雅盖沃的喜爱，但实际上，在与波兰相邻的其他一些国家如捷克、奥地利以及德国等也都有牛肚汤，只是做法略有不同。🍷

